

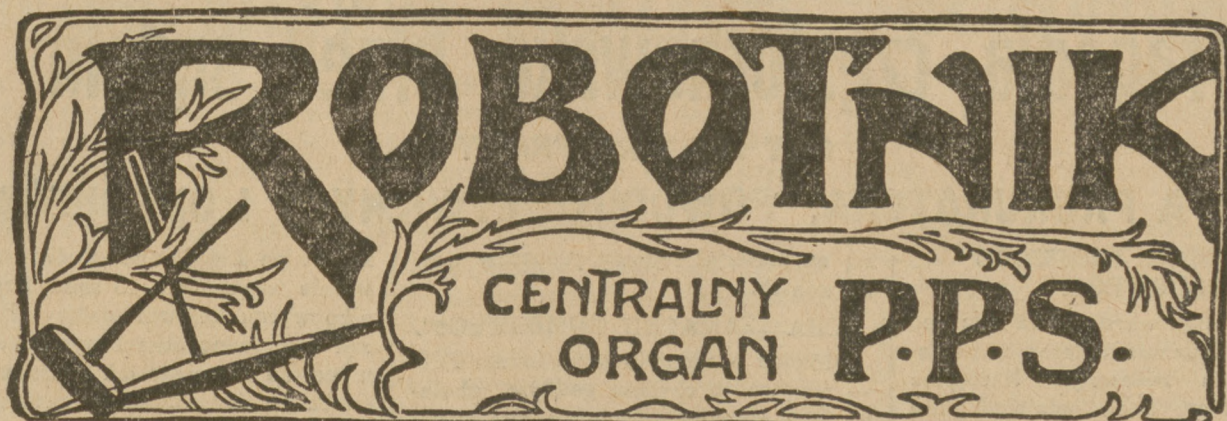
NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIAŃSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-iej.

Dpłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O.175

CENA NUMERU 20 GROSZY

ZNOWU „DRUT KOLCZASTY” I „KLIN”

W r. 1920 — jeśli nas pamięć nie myli — Jerzy Clemenceau określił rolę Polski na wschodzie Europy jako „drutu kolczastego” przed Rosją sowiecką, czyli prosto jako zapórę przed bolszewizmem. Inni nazywali Polskę „barjerą” czy „klinem” między Rosją sowiecką a Niemcami, co znaczyło, że Polska ma przeszkodzić wspólnej akcji militarnej obu tych państw przeciw twórcom Traktatu Wersalskiego.

Już wówczas zastrzegaliśmy się stanowczo przeciw tego rodzaju „misji”, wyznaczanej Polsce przez polityków francuskich. Wyjaśnialiśmy, że Polska nie chce i nie może być ani „drutem kolczastym”, ani „barjerą” czy „klinem”; że Polska chce żyć na równej stopie z innymi państwami i w przyjaźni z nimi; że traktowanie Polski jako środka pomocniczego i narzędzia do celów państw trzecich jest nieetykietą wysoce ubliżającą dla godności naszej ale też bardzo niebezpieczną dla naszej przyszłości.

O ile się nie mylimy, pogląd nasz znalazł uznanie całego społeczeństwa, a w każdym razie nie spotkał się ze sprzeciwem wyraźnym.

Minęło dziesięć z górą lat i oto z największym zdumieniem czytamy znowu o Polsce jako o „klinie” między Niemcami a Rosją. Ale tym razem nie Francuzi wbijają ten „klin” między oba te państwa, lecz... czołowy organ obozu rządowego „Gazeta Polska”. Pismo to z dumą powołuje się na to, że Polska była i jest zarówno „drutem kolczastym” wobec Rosji sowieckiej, jak „klinem”, a nawet „zbawczym klinem” między Rosją a Niemcami i z tego tytułu domaga się od państw zachodnich i od Rady Ligi Narodów względów należnych takiemu „drutowi” i „klinowi”. Pismo rządowe tłumaczy, że wzrost i potęga Polski, jako „klina”, jest „wzrostem gwarancji bezpieczeństwa Europy” i że osłabianie Polski jest osłabianiem „klina”, który wytrzymuje napory nie tylko we własnym interesie.

Gdybyśmy na własne oczy nie czytali artykułu organu rządowego, nie uwierzylibyśmy w jego ukazanie się. Oto patentowani patrioci, monopolisci patriotyzmu, „państwowcy” od siedmiu boleści — głoszą solennie na cały świat, że Polska niepodległa nie istnieje dla siebie samej, lecz dla potrzeb i interesów jednych państw i jako „klin”, czyli przedział i zaporę między innymi państwami. Czy ci panowie nie zdają sobie sprawy, że przyznając Polsce taką rolę, czynią z niej popychadło dla jednych, a jaskółkę niezgody dla innych państw? Że Polska staje się przedmiotem wiecznej niezgody, wiecznego sporu i wiecznych dyskusji na terenie międzynarodowym, budząc przeciw sobie coraz więcej niechęci i nienawiści?

Co więcej. To co przed dziesięciu laty mogło jeszcze mieć pewne uzasadnienie przy ówczesnym układzie stosunków, dziś należy do bezprowtnej przeszłości. Przed dziesięciu laty Francja w obawie przed bolszewizmem i Niemcami mogła dążyć do uczynienia z Polski „drutu” i „klina”. Dziś sytuacja jest z gruntu odmienna. Niemcy dzisiejsze nie są Niemcami z przed 10 lat, a stosunek Francji do Niemiec w niczym nie przypomina stosunku z owego czasu. Niemcy są już dziś równoprawnym członkiem w rodzinie państw europejskich, a Francja — państwem europejskim. — troszczy się więcej o stan gospodarki Niemiec, niż Polski. Rosja sowiecka wkracza w kulminacyjny okres swej „piatiletki”.

Groźna sytuacja na Górnym Śląsku

W kilku artykułach przedstawiliśmy sytuację w przemyśle górnośląskim, zapowiadającą lada dzień groźny zatarg między przedsiębiorcami a robotnikami. Przepowiednie nasze nie były gołosłowne. Wiadomości, nadchodzące z Górnego Śląska, są więcej, niż niepomysłne.

Walka toczy się o redukcję robotników i płac robotniczych.

Nawet prasa sanacyjna nie ukrywa, że na Śląsku sytuacja jest b. poważna. Oto wczoraj przyniosły pisma sanacyjne następujące wiadomości:

Wczoraj o godz. 10-iej rano wybuchł strajk robotników w fabryce sygnałów kolejowych „Ropag” w Szopienicach. Cała załoga fabryki w liczbie 135 osób porzuciła pracę, nie opuszczając jednak

zabudowań fabrycznych. Powodem strajku jest zaleganie z wypłatą zarobków.

Celem zbadań sprawy udał się na miejsce inspektor pracy. Strajk ma przebieg spokojny.

Równocześnie w hucie Uthmanna w Giszowcu, należącej do koncernu Giesche - Harriman wybuchł półtoragodziny strajk protestacyjny przeciwko redukcjom robotników i zamierzonym lokautowi.

Na kopalni „Ferdynand” w Bogucicach odbyło się dziś zebranie całej załogi kopalnianej.

Po uchwaleniu rezolucji przeciw redukcjom zawiązał się komitet strajkowy, który na każdą zapowiedź redukcji odpowiedzieć ma proklamowaniem strajku.

SANACJA IDZIE REKA W REKĘ Z PRZEMYSŁOWCAMI

PAT. donosi, że metalowcy, zgrupowani w Polskim Zespole Pracy zgodzili się na orzeczenie komisji pojednawczej, mocą którego w górnośląskim przemyśle metalowym obniżone zostają zarobki robotników o 7%.

Otóż ów Zespół Pracy jest organizacją „sanacyjną”, do której należy znikoma ilość robotników śląskich.

Stwierdzamy, że klasowy związek robotników metalowych orzeczenie komisji odrzucił.

Tak oto sprawdza się „uroczyste” przyrzeczenie Rządu p. Ślasku, że płace robotnicze nie zostaną obniżone!

Na stronicy 2-iej czytelnicy znajdą korespondencję z Katowic, oświetlającą sytuację na Górnym Śląsku.

A JEDNAK W SPRAWIE OBNIŻKI PŁAC W PRZEMYŚLE NAFTOWYM ODBĘDĄ SIĘ UKŁADY

Jak wiadomo, Izba Pracodawców w przemyśle naftowym zawiadomiła Związki Zawodowe dnia 16 lutego, że obniżyła płace robotnikom w przemyśle naftowym od 1 lutego o 14%.

Centralne Związki Górników, Metalowców, Chemicznych zareagowały na tego rodzaju dotychczas niepraktykowane, przynajmniej w przemyśle naftowym, zarządzenie przemysłowców o ogłoszeniu powszechnego strajku od 1 marca w całym przemyśle naftowym. Zdecydowane stanowisko robotników naftowych i ich klasowych Związków (na szczęście innych Związków w przemyśle naftowym nie ma), skłoniło przemysłowców do zmiany stanowiska. Zawiadomili oni przecież Związki, że nie chcą sprawy obniżki płac jednostronnie rozstrzygać, proponują odbycie w tej sprawie wspólnej konferencji z przed-

stawicielami Związków we Lwowie w dniu 26 lutego. Związki naturalnie zgodziły się na odbycie wspólnych narad w nadziei, że przemysłowcy naftowi dadzą się przekonać o bezsensowności zarządzanej obniżki płac i zarządzenie to cofną. Gdyby jednak przemysłowcy chcieli mimo wszystko obniżyć płac przeprowadzić, możemy już teraz z całą stanowczością oświadczyć, że robotnicy naftowi na to się nie zgodzą i przystąpią do strajku.

Ządanie obniżki płac przez przemysłowców z racji obniżki cen produktów rolnych, która zresztą wędruje w całej wysokości do kieszeni pośredników, jest wysoce nie na miejscu. Bo nawet, gdyby i robotnicy skorzystali ze spadku cen produktów rolnych, spowodowanych kryzysem w rolnictwie, to jakim prawem chcą przemysłowcy ne-

dę chłopów zdyskontować na swoją korzyść? Przecież daleko sprawiedliwiej będzie, gdy z faktu, że chłop sprzedaje swoje produkty taniej skorzysta robotnik, a nie przemysłowiec, który sprzedając przetwory ropne po nieobniżonej cenie. Wreszcie musimy i tu podkreślić, że dalsza obniżka płac robotniczych musi się przyczynić do dalszego pogłębienia kryzysu, nie tylko w przemyśle, ale i w rolnictwie. Bo przecież jasnym jest, że o ile robotnik zarobi więcej, to wówczas i chłop będzie miał komu sprzedać — i to w zwiększonej ilości, odpowiednio do wzrostu płac — swoje produkty rolne.

A zatem robotnicy naftowi walcząc o utrzymanie dotychczasowych płac, walczą również przeciw pogłębieniu kryzysu i dalszemu wzrostowi bezrobocia.

Jan Stańczyk.

Przewrót w Peru trwa

Londyn, 24 lutego. (ATE.). Wiadomości o sytuacji politycznej w Peru są sprzeczne. Według doniesień z Nowego Jorku prowizoryczny prezydent Cerreo oświadczył, że nie wystawi swej kandydatury podczas wy-

borów na prezydenta.

Odbędą się wybory do zgromadzenia narodowego, które opracuje nową konstytucję i wyznaczy termin wyborów prezydenta, oraz wyborów gminnych. Według innych donie-

sień ruch powstańczy objął południowe prowincje. Wojska, które przeszły na stronę powstańców, prowadzą ofensywę w kierunku Limy. Sytuacja ma być poważna.

OFIARY WALK WEWNĘTRZNYCH

Nowy Jork, 24 lutego. (PAT.). Prasa donosi, iż jeden z podróżnych, który o-

puścił w dniu wczorajszym Limę drogą powiatową, oświadczył, iż w czasie

piątkowych zaburzeń zabitych zostało przeszło 200 osób.

Nadużycia Konsula argentyńskiego

Berlin, 24 lutego. (ATE.). Konsul generalny Argentyny w Hamburgu Juan Oyanarte usunięty za długoletnie sprzeniewierzenia i nadużycia władzy uciekł

ubiegłej nocy do Paryża. Konsul pozostawał pod śledztwem w związku z wystawionymi zobowiązaniami bez pokrycia w dniu użyciem miał być wraz z

rodziną wysłany do Buenos Aires. Poza tym prokuratura miała go przesłuchać w związku z krzywoprzysięstwem, którego się dopuścił.

Niezwykłe śmiały napad na teatr

Nowy Jork, 24 lutego. (PAT.). Dziś rano kilku bandytów dokonało napadu na kasę teatru Fox w Brooklynie. Bandyci zmusili jednego z członków personelu do napisania listu, wzywającego do

przycia na miejsce menagera teatru, który miał klucz od kasy ogniowatej. Żona wspomnianego pracownika, przechodząc przypadkowo tamtędy, zobaczyła przez okno co się dzieje i zawezwała po-

licję. Wywiązała się strzelanina, w rezultacie której jeden z bandytów został zabity a jeden policjant ciężko ranny. Znajdujące się w kasie 5000 dolarów ocalało.

Rozłam w Labour Party niema

Londyn, 24 lutego. (PAT.). Grupa członków parlamentu z Sir Oswaldem Mosleyem na czele, która zamierzała ustąpić z Labour Party, odbyła wczoraj zebranie, na którym postanowiono, iż

grupa będzie istniała nadal, pozostawiając jednak zupełną swobodę swym członkom w stosunku do Labour Party.

Mosley ma wydać oświadczenie w końcu tygodnia, w którym sprzecyuje

swe zamiary, obecnie jednak już wiadomo, że z liczby 17 członków grupy tylko 4-ch zamierza ustąpić ze stronnictwa. Są to: Mosley, jego żona, John Strachey i Brown.

olbrzymiego planu przeobrażenia gospodarczego. Plan ten może się udać lub nie — to prawda. Prawdą też jest, że wysiłkiem sowieckim jest znaczony zbrodnia, krwawą i okropną nędzą ludzką. Ale lekceważyć tego wysiłku niepodobna i jeżeli eksperyment sowiecki się uda, chociażby w części, to świat znajdzie się

w obliczu nowej sytuacji, nowych zagadnień, nowych możliwości.

I oto w takiej chwili obóz rządowy w Polsce przychodzi do Europy zachodniej ze swym „klinem”, ze swym „zbawczym klinem”! A któż przyjmie tę ofertę? Komu ona jest potrzebna? Czy Polska może powstrzymać rosnącą siłę Niemiec, czy może

udaremnić „piatiletkę”? Nie przypuszczamy bowiem, aby obóz rządowy wziął na siebie rolę pogromcy wojennego obu tych krajów.

Ma się wrażenie, że obóz rządowy zapałszy w jednostkę, nie widzi zupełnie i nie chce widzieć, co się dzieje na świecie. Może się to zemścić fatalnie na Polsce.

ODROCZENIE PROCESU B. ZARZĄDU KASY CHORYCH

Częstochowa, 25/II. (telefonem). — W dniu dzisiejszym miała odbyć się w Sądzie w Częstochowie sprawa o oskarżenia prokuratora o obrazę osoby urzędowej przeciwko b. Zarządowi Kasy Chorych.

Z powodu niestawienia się głównych świadków oskarżenia: b. komisarza Marczyńskiego i urzędnika Kindermana — sprawa została odroczone. W obronie występują adwokaci Dąbrowski i Konarski.

PROKURATOR GRABOWSKI APELUJE

Prokurator Grabowski zapowiedział apelację co do całości wyroku w sprawie „zamachu” na marszałka Piłsudskiego.

POWIĘKSZA SIĘ BEZROBOCIE W STOLICY

Podług danych państwowego urzędu pośrednictwa pracy w Warszawie, w okresie tygodniowym od 9 do 16 lutego włącznie, ogólna przybliżona ilość bezrobotnych w stolicy wynosiła

20,650,

w tej liczbie pracowników umysłowych było

4.200.

W porównaniu z poprzednim tygodniem ilość pozostających bez pracy pracowników fizycznych wzrosła o 100.

Zasiłki pobrało 6,700 (w poprzednim tygodniu 6,600) fizycznie pracujących.

80.000.000 ZŁ. potrzeba na budownictwo mieszkań w Warszawie

Do 24 b. m. wpłynęło do Komitetu rozbudowy m. st. Warszawy podań o udzielenie w r. b. pożyczek na rozbudowę na ogólną sumę około 80.000.000 zł. Cyfra ta nie jest o wiele mniejsza od sumy zapotrzebowania w tej mierze w r. z. o tej samej porze. Podana cyfra, do chwili ustalenia tegorocznego kontyngentu kredytów budowlanych dla Warszawy, niechybnie jeszcze wzrośnie.

Wyrok w sprawie Kowalskiego

Wyrok w sprawie arcybiskupa marjawitów Kowalskiego ogłoszony będzie dziś o godz. 3 pp.

KONFISKATA POCZTÓWEK

Organizacja Młodzieży T. U. R. wydała pocztówki przedstawiające robotnika za kratami więzienia. Pod rysunkiem widnieje podpis: „Pamiętaj o mnie”.

Dochód ze sprzedaży przeznaczony był na więźniów politycznych. Pocztówki zostały wczoraj skonfiskowane.

WŁAMANIE DO POSEŁSTWA POLSKIEGO W MOSKWIE

W nocy z 16 na 17 lutego w gabinecie polskiego posła w Moskwie p. min. Patka, przyłapano czeską Pietrową, która podała się za listonosza i rzekomo w celu doręczenia poczty wtargnęła do gmachu poselstwa.

Szczegóły śledztwa wykazują jednak, że wizyta agenta GPU. w gmachu poselstwa polskiego w Moskwie miała zupełnie niedwuznaczne cele, bowiem przy aresztowanym Pietrowie znaleziono podobny klucz do urzędowego gabinetu p. min. Patka, który był wówczas nieobecny w Moskwie.

PO SKANDALICZNYM ORZECZENIU KATOWICKIM

(Koresp. własna).

Ostatnia niedziela upłynęła na Górnym Śląsku pod wrażeniem wyroku Komisji Arbitrażowej w sprawie 7% -owego obniżenia płac wszystkim robotnikom, zajętym w hutach cynkowych. Na licznych zebraniach gromadzili się hutnicy, oburzeni do głębi tym niesprawiedliwym wyrokiem Komisji Arbitrażowej, w której decydujący głos ma przecież przedstawiciel rządowy, wobec równości głosów tak pracodawców jak i pracowników.

Panuje zgodne oburzenie na rząd, że w chwili ciężkiej dla robotników stanął po stronie kapitalistów. Za jednym zamachem przekreślono wszelkie obiecańki wyborcze, a p. Prystor odkrył właściwe swe oblicze. Przecież jeszcze kilka dni przed wyrokiem p. Prystor zapewniał delegację robotniczą, że aczkolwiek sytuacja jest ciężka, chce rozpatrzyć życzliwie żądania hutników śląskich. Oświadczył dalej, że zażąda obniżenia przedewszystkiem kosztów administracyjnych w przedsiębiorstwach i wysokich nadmiernie dochodów dyrektorów i urzędników pozataryfowych.

Tymczasem stało się wręcz coś przeciwnego. Dopuszczono się zamachu na płace robotnicze. Obniżono je o kilka procent, co w budżetach robotników będzie ogromnym uszczerbkiem.

W dodatku pozwalają sobie sfery posiadające pokpiwać z biedy robotniczej. Powołują się na obniżenie kosztów utrzymania, które jakoby uczyniły życie tańszem. Bajeczkom tym nawet sanacja nie daje wiary, czego wyrazem może być „Il. Kurjer Codz.” z przed kilku dni. Zamieszcil karykaturę wzrostu drożyzny w postaci rekordzisty, pędzącego na wyścigowym samochodzie. Gdy jednak „idzie o spadek drożyzny, wtedy ten sam rekordzista wołał wsiąść na małego ślimaka. Zresztą na Śląsku spadek drożyzny nie dał się zupełnie odczuć, a kupcy pod protektorem Izby Handlowej w Katowicach oświadczyli się gwałtownie przeciwko wszelkiej zmianie cen. Z tych względów uzasadniać niższe płace spadkiem cen, znaczy kpić sobie z klasy pracującej.

Jakie stanowisko zajmą robotnicy względem tego niesłychanego wyroku? Na to pytanie nie można obecnie dać jeszcze odpowiedzi, albowiem warunki są zbyt skomplikowane. Nigdzie nie znajdzie się takiego rozbitcia organizacyjnego, jak na Śląsku. Działa tu ni mniej ni więcej tylko 9 organizacji zawodowych. Jeżeli chodzi o naszą klasową organizację Robotników Przemysłu Metalowego, to stanowisko jej jest jasne. Nie zgadzamy się na żadną ob-

Tragedja częstochowska przed sądem

6-TY DZIEŃ ROZPRAWY

MOWA PROKURATORA, POWODÓW CYWILNYCH I OBROŃCÓW

ZAMKNIĘCIE PRZEWODU SĄDOWEGO.

O godz. 12 Sąd wkroczył na salę i po otwarciu posiedzenia ogłasza zamknięcie przewodu sądowego. Następnie przewodniczący Sądu udziela głosu prokuratorowi Nissenonowi.

POLITYCZNE TŁO ZABÓJSTWA.

Przemówienie p. prokuratora cechował umiar i opanowanie szczegółów sprawy. Mówiąc o morderstwie, prokurator odrzuca jako motyw nienawiści Kostrzewskiego do swoich ofiar. Sądzi, że zabójstwo miało tło polityczne. Do wniosku tego dochodzi przez zestawienie, iż Kostrzewski był pepesowcem, a zabici — przedstawicielami N. P. R. lewicy, względnie B. B. W. R.

Dużą ilość ofiar przypisuje przypadkowemu zebraniu w gabinecie Furmańczyka.

Kostrzewskiego charakteryzuje jako fanatyka partyjnego. Opiera się na zeznaniach komisarza Stankiewicza i Kozłowskiego. Wspomina o uzbrojonej milicji i o kursach w Zawodziu. Powołuje

się na materiał sądowy procesów warszawskich.

ECHE „ZAMACHU BOMBOWEGO”.

Mówiąc o zdemolowaniu lokalu PPS. — nazywa to czynem godnym ubolewania i potępienia, jednocześnie starając się uniewinnić głównych inicjatorów wiece protestacyjnego przeciwko zamachowi, którego nie było. Jak wiadomo, po wiece tym nastąpiło zdemolowanie lokalu.

Dalsze wywody prokuratora zmierzają do stwierdzenia, że Kostrzewski musiał liczyć na jakąś pomoc.

SAMA PISAŁA ANONIMY.

Omawiając zeznanie Bielowadkowej, dopuszcza możliwość fabrykowania przez nią anonimów z pogrózkami jakiejś bojowej organizacji.

CZY OSKARŻENI SĄ WINNI.

Dalej prokurator usiłuje stwierdzić możliwość winy oskarżonych.

CZEGO DOMAGA SIĘ PROKURATOR

W konkluzji oskarżenia prokurator podciąga winę oskarżonych pod art. 51

k. k. i po 2 godzinach kończy przemówienie wezwaniem do sądu, aby wydał albo wyrok uniewinniający albo, o ile sąd uzna winę oskarżonych za udowodnioną, do surowego ich ukarania w stosunku do doniosłości przewinienia.

Po krótkiej przerwie przemawiali przedstawiciele powództwa cywilnego, adwokaci Meżnicki i Dreszer.

AGITACJA POLITYCZNA W SĄDZIE

Podkreślić należy przemówienie adw. Dreszera, który mówiąc godzinę — przerzucił się do roli prokuratora i starał się oskarżenie rozciągnąć na całą P. P. S. Mowa ta całą sprawę skierowała na drogę wybitnie polityczną, obfitując w momenty jaskrawego „bebeczowego partyjnicztwa”, a stała na poziomie jarmarcznego wiece w Pipidówce.

O godz. 5.30 rozpoczynają mowy obrońców adwokaci Dąbrowski, Łamza i na końcu Honigwill.

Streszczenie mów podamy w następnym numerze.

Wyrok spodziewany jest jutro.

BERNARD RUSSEL PRZYBYWA DO WARSZAWY

W najbliższym czasie przyjeżdża do Warszawy myśliciel angielski Bertrand Russel, który w przejeździe z Ameryki do Anglii zatrzyma się w Polsce na parotygodniowy pobyt.

Bertrand Russel urodził się w roku 1872 w Trelleke, studia odbył w Trinity w Cambridge, oraz w niemieckich uniwersytetach. Do najgłośniejszych jego dzieł należą: „Zagadnienia filozofii” (1911), „Mistycyzm i logika” (1918), „Praktyka i teoria bolszewizmu” (1920), oraz ostatnia książka p. t. „Małżeństwo i moralność”.

niższe płace i chcemy w drodze walki bronić dotychczasowych praw. Niestety w tej sprawie nie należy do nas wyłącznie ostatnie słowo. Przytem nie można zapominać o rozbijającej robocie Federacji Pracy. Rozporządza ona nie robotnikami wprawdzie, ale zato dostatecznymi środkami finansowymi i może więc przez swe groźby siać ferment. Obserwowaliśmy już tę robotę w czasie słynnego strajku protestacyjnego 6 listopada 1929 r.

Jan Kawalec.

Zmiana statutu Banku Polskiego KOMISARZ RZĄDOWY STAŁYM CZŁONKIEM RADY

Na wczorajszym welnem zebraniu akcjonariuszów Banku Polskiego dokonano zmiany par. 29 statutu w tym sensie, iż komisarz rządowy w Banku, p. Leon Barański, stał się stałym członkiem Rady Banku Polskiego.

W dyskusji mówiono o tem by zaniechano publikowania ilości weksli zaprotostowanych w Polsce, gdyż ma to urabiać Polskę za granicą złą opinię.

P. prezes Wróblewski sprzeciwił się jednak temu, wychodząc z założenia, że ilość tych protestów, szczególnie w Banku Polskim, jest nieznaczna i że zaniechanie publikowania nie jest w tej chwili wskazane.

W końcu wybrano dwu nowych członków komisji rewizyjnej.

POKWITOWANIA

NA FUNDUSZ POMOCY WIĘZIOM POLITYCZNYM.

Zł. 50.— złożone CKW. przez t. Aleksandra Dębskiego — na fundusz pomocy więziom politycznym.

N. N. z Borysławia zł. 20.—

„Koster” zebrane od kolegów drukarzy zł. 15.—

NADUŻYCIA W AGRILU

W mleczarni miejskiej na Rakowcu, pozostającej pod zarządem Agrilu wykryto wczoraj poważne defraudacje sum miejskich, których dopuszczał się rachmistrz Agrilu 23-letni Kazimierz Śnieciński (Parysowska 17).

Śnieciński dopuszczał się nadużyć w ten sposób, iż inkasował pieniądze za mleko od woźniców przed godz. 8½ rano, t. p. wtedy, gdy kasy były jeszcze zamknięte. Pobrane sumy miał następnie wpłacać do kasy głównej, jednak przy ich wpłacaniu wypisywał fałszywe rachunki na sumy o wiele niższe od pobranych.

O nadużyciach Śniecińskiego zawiadomiono policję, która ustaliła, iż suma zdefaudowanych pieniędzy wynosi przeszło 4 tys. zł. W czasie przesłuchiwania przez sędziego — Śnieciński przyznał się do zdefaudowania 3 tys. zł. twierdząc, iż winę za to ponosi zarząd Agrilu, który niezbyt dokładnie kontroluje kasę. Na mocy decyzji władz sądowych — defraudanta osadzono w areszcie. Dalsze śledztwo dla ustalenia rzeczywistej sumy skradzionych pieniędzy jest w toku.

Czytajcie „Pobudkę”

NIETYKALNOŚĆ POSELSKA

Sejmowa komisja regulaminowa rozważała wczoraj wniosek ministra sprawiedliwości o zezwolenie na ściganie karno - sądowe posła Tkaczowa, z frakcji komunistycznej. Po krótkiej dyskusji głosami Klubu B. B. i Klubu narodowego przeciwko głosom P. P. S. i Klubu chłopskiego przyjęto wniosek referenta, pos. Walewskiego (B. B.) o wydanie sądom pos. Tkaczowa, oskarżonego z art. 123 i 129 kod. karnego o podburzanie do czynnego oporu władzy, a ponadto o dążenie do obalenia obecnego ustroju państwa polskiego.

Następnie komisja przystąpiła do rozważenia wniosku Klubu chłopskiego w sprawie zawieszenia postępowania karno - sądowego i uwolnienia z tymczasowego aresztu pos. Dobrocha (Klub chłopski). Przewodniczący, pos. Podolski (B. B.), zwrócił uwagę, że podobny wniosek był już przedmiotem uchwały sejmu, odrzucającej żądanie zawieszenia postępowania sądowego i uwolnienia z więzienia pos. Dobrocha we wszystkich sprawach, wytoczonych przeciwko niemu przed uzyskaniem przezeń mandatu poselskiego. Wobec tego przewodniczący poddał pod rozważanie komisji formalną kwestję, czy wniosek Klubu chłopskiego może być przedmiotem merytorycznych obrad komisji.

Po dyskusji komisja, na wniosek pos. Cara (B. B.), uchwaliła głosami większości rządowej przejść do porządku dziennego nad wnioskiem Klubu chłopskiego.

Z KOMISJI OŚWIATOWEJ SEJMU

Na wczorajszym posiedzeniu sejmowej komisji oświatowej pos. Hutten-Czapski (B. B.), referował wniosek posłów Koła żydowskiego w sprawie uchylecia niektórych przepisów regulaminów wyborczych dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich oraz dla wyboru rabinów i podrabinów.

Przedstawiciel rządu dyr. dep. Potocki wypowiedział się przeciw wnioskowi. W myśl wniosku referenta komisja uchwaliła głosami B. B. nie zajmować się tą sprawą. Z kolei pos. Welykanowicz referował wniosek w sprawie zmiany ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli zmienionej rozporządzeniem Prezydenta z 11 lipca 1927 r. Przedstawiciel Rządu naczelnik wydziału p. Wł. Galecki oświadczył, że sprawy pragmatyki nie można załatwiać na jednym tylko odcinku lecz w całokształcie spraw urzędniczych.

Pos. Baczyński (B. B.) wniósł o przejście do porządku dziennego nad tą sprawą. Komisja przyjęła wniosek pos. Baczyńskiego. Referent pos. Welykanowicz zgłosił wniosek mniejszości.

Ostatni cesarz Niemiec

PAMIĘTNIKI BÜLOWA

Niedawno ukazały się w sprzedaży pamiętniki ks. Bülowa, b. kanclerza Rzeszy Niemieckiej. Pamiętniki te, to sześć potężnych, po 500 przeszło stronnic liczących, tomów, w których cesarski eks-kanclerz z istic niemiecką pedanterją notował każdy, najdrobniejszy nawet szczegół, jaki zdarzył się w ciągu jego politycznej kariery.

Rzecz charakterystyczna, że choć byłemu mężowi stanu cesarskiego dworu dawno już, bo od czasu rewolucji w roku 1918, nie groziła zemsta współczesnych, nie groziła zwłaszcza zemsta Wilhelma II, spożywającego samotnie na wygnaniu w Holandji gorzki chleb zesłańca — ks. Bülow oddając swe pamiętniki do druku bogatej spółce wydawniczej Ulsteina, zastrzegł wyraźnie, że wydane one być mogą dopiero po śmierci autora. Nawiasem mówiąc, tę samą metodę zastosował marszałek Francji i Polski, Foch, którego pamiętniki ukazują się również dopiero po śmierci.

Otóż książkę Bülowa wiele, bardzo wiele kart w swych wielostronicowych wspomnieniach poświęca swemu cesarzowi, Wilhelmowi II.

Jest rzeczą notorycznie znaną, że Wilhelm II jeszcze wówczas, gdy był u szczytu władzy i potęgi, a fama urzędowej i płatnej reklamy jego „wielkości”, „genjuszu” wodza i władcy i t. d. rozdymała do nieprawdopodobnych rozmiarów — uchodził w kołach niezależnej opinii wprost za człowieka ograniczonego i pyszałka. Należałoby się jednak spodziewać, że książkę Bülowa, człowiek całem sercem należący do minionej epoki cesarstwa, ongi najbliższy i najwyższy z współpracowników Wilhelma II będzie się wyrażał o swym cesarzu z większym szacunkiem, będzie się starał naskoczyć, lub przynajmniej tłumaczyć, niektóre z wad i przywar cesarskich...

Otóż nic podobnego. Pamiętniki Bülowa, pisane żywym i obrazowym, wcale nie urzędowo - kanclerskim stylem, roją się od przeżabawnych nieraz, częściej jednak złośliwych i surowych sądów, spostrzeżeń i uwag o dyktatorskim władcy cesarskich Niemiec.

Nie brak nawet anegdot. Oto np. bezpośrednio po głośnej mowie programowej Wilhelma II w lutym 1897 roku w sejmie Brandenburskim, mowie, która zarówno treścią swą, jak i formą wywołała w całym kraju jaknajfatalniejsze wrażenie, opowiada ks. Bülow w swych pamiętnikach następujący pikantny fakt:

— Słowianie, a zwłaszcza Węgrzy, mówiąc po niemiecku, często mylą rodzajniki „der” i „das”. Zdarzyło się, że jeden z takich słowian czy też Węgrów, znalazłszy się po raz pierwszy w Berlinie, zwraca się do policjanta z pytaniem:

— Wo ist der Brandenburger Tor? (Gdzie Brama Brandenburska).

— Co! — ryczy policjant. — Jak pan śmiesz obrażać Jego Wysokość! Ja pana zaraz zapakuję do ciupy...

Obcokrajowiec stanął zdumiony z rozwartymi ustami.

Cały komizm powyższej rozmówki polega na niewinnej grze słów: po niemiecku „der Tor” to dureń, a „das Tor” to brama... Biedny Węgier pytał policjanta o Brandenburską Bramę, a zapakował go Brandenburskiego durnia. No i wpadł!...

Przecież nie samymi tylko anegdotami operuje Bülow, kreśląc sylwetkę Wilhelma II.

Obow niesłychanej zarożumiałości — mówi Bülow — bardzo charakterystyczną cechą b. kajzera była ogromna chwiejność jego poglądów. Wilhelm II potrafił dwa, trzy razy na dzień zmieniać swój sąd o jednej i tej samej kwe-

stji. Zresztą miał stałą metodę osadzania wszystkiego podwójną miarą.

Tu warto zacytować za Bülowem jeszcze jedną historję.

Pasja do wyróżniania się strojem od otoczenia, a zwłaszcza manja do dekorowania się masą orderów i szarf dochodziła do absurdu. W okresie, gdy panowała największa sielanka między cesarstwem pruskim i caratem moskiewskim, car Mikołaj II zamianował Wilhelma admirałem rosyjskiej floty. Nominacja taka miała rozumie się charakter czysto grzecznościowy, był to zwykły gest, stale stosowany w owych czasach przez monarchów zaprzyjaźnionych mocarstw. Cesarz niemiecki przyjął jednak ową nominację najzupełniej na serio. Ba, wkrótce po wstąpieniu na tron Wilhelma przytrafiła mu się kubał na kubał taka sama nominacja — tym razem na admirała floty angielskiej — i wtedy również świeżo koronowany cesarz wziął ją bardzo do serca.

„Jakież było zdumienie kanclerza Bismarcka — opowiada Bülow — gdy Wilhelm II z zachwytem oświadczył mu wówczas: — Niech pan weźmie pod uwagę, że ta nominacja ma bardzo doniosłe znaczenie i polityczne i militarne. Od tej chwili mam przecież prawo wglądania w sprawy budowy, kierownictwa i w ogóle organizacji całej floty angielskiej. Z chwila, gdy wstąpię teraz na pokład któregośkolwiek z okrętów angielskich, komenda automatycznie do mnie przechodzi.

Owe zachwyty Wilhelma nad swą angielską nominacją nie przeszły do głębi, skoro wcale oburzył się do głębi, skoro zasłyszal, że właśnie w tym samym czasie król portugalski, również admirał floty angielskiej, udał się na pokład jednego z angielskich okrętów, by przeprowadzić inspekcję manewrującej na portugalskich wodach eskadry brytyjskiej.

— A to kawalerz! — wołał Wilhelm — toż przecież ta jego nominacja ma czysto honorowe znaczenie i nie uprawnia go do żadnych działań...

„Otóż to — czyni od siebie uwagę ks. Bülow — właśnie tego brakowało Wilhelmowi II: logiki”.

Wielu z pośród współczesnych Wilhelma II miało wprost poważne wątpliwości co do tego, czy „wielki” cesarz Niemiec jest całkiem przy zdrowych zmysłach.

Ks. Bülow w swych pamiętnikach nie rozstrzyga kategorycznie tej kwestji, dotyka jej bardzo dyplomatycznie... Nagromadza mnóstwo mocno wymownych faktów, ostateczne zaś wnioski każe sobie wysnuć i doświadczyć czytelnikowi.

Przytacza m. in. taką rozmowę, jaką miał ze swym poprzednikiem kanclerzem ks. Hohenlohe, bezpośrednio po jego dymisji:

„Niech pan powie szczerze, — zwrócił się Hohenlohe do Bülowa — czy pan istotnie traktuje cesarza Wilhelma II jak najzupełniej normalnego człowieka? Ja bo raz tylko w swym życiu miałem nieszczęście być pierwszym ministrem naszego suwerena w chwili, gdy ten wyszedł z równowagi psychicznej, szczerze się jednak przyznaję, że bałbym się znaleźć w takim położeniu po raz drugi...”

A na to książę Bülow:

„Nie, Wilhelm II nie jest nerwowo chorym... Nasz cesarz psychicznie jest całkiem normalnym, fizycznie całkiem zdrowym, przeciętnym człowiekiem. Ale to neurastenik, przesadzający się wciąż ze stanu zbyt wybujałego optymizmu w skrajny pesymizm. Z natury nie miały, bardzo bojaźliwy raczej typ. Wreszcie Wilhelm II jest ogromnie nieaktowny, a takt, jak wiadomo, to nie nabyta, lecz wrodzona cecha”.

Lecz Hohenlohe nie mógł zgodzić się na ten sąd:

„Od psychicznej równowagi i od psychicznego zdrowia do nerwowej choroby jest całe mnóstwo półtonów, ninan-

sów. W każdym bądź razie młody monarcha musi mieć zawsze przy sobie dobrego i rozumnego doradcę. Taki doradca jest mu bardziej potrzebny, niż każdemu innemu z władców”.

Wilhelmowi II na dobrych i doświadczonych doradcach nie zbywało, a jednak panowanie jego doprowadziło potężne Niemcy do zupełnego upadku...

Nie warto tu powtarzać tysiącamiśnieszostek Wilhelma II. Dominującą cechą w jego zachowaniu się była np. zawsze chęć wysunięcia się na plan pierwszy, odegrania choćby tylko powierzchniowej i zewnętrznie głównej roli. W takim wypadku nie cofał się on nawet przed ekscentrycznością. Najszczęśliwszym czuł się Wilhelm II — i zdawało mu się, że osiągał wówczas idealny poziom wielkości i potęgi, — gdy w jego rękach tkwiła feldmarszałkowska buława naczelnego wodza, lub perspektywa głównego admirała.

„Szkoła, — mówi w jednym z rozdziałów pierwszego już tomu swych wspomnień ks. Bülow z widomą skrucho — że w otoczeniu Wilhelma II, gdy ten uciekał po zawaleniu się cesarstwa do Holandji, nie znalazł się nikt dość odważny, by mu powiedzieć, że bohaterska śmierć w szeregach walczącej armji byłaby dlań o wiele godniejsza, niż spokojna śmierć zniechęconego przez tyłu i pogardzonego przez tyłu — wygnawca”.

Takim pogardzonym i zniechęconym przez swój naród przejdzie zapewne i Wilhelm II do historii Niemiec...

Oto jak wyglądał wizerunek „wielkiego” władcy cesarskich Niemiec, kreślony piórem najbliższego ze swych współpracowników.

Obecnie widzimy, że Wilhelm nie był ostatnim tego typu władcą. Ma u czniów i naśladowców. Nie „zmarnował” więc swego panowania.

Jotem.

MAŁY FELJETON

NA GŁĘBOKIEJ WODZIE

Narada przeciągała się. Zbliżała się północ, a w żadnej z omawianych spraw nie powzięto postanowienia.

Zdarzało się, że w takiej czy owej sprawie wszyscy naradzający się byli w zgodzie ze sobą i nie było stąd na przeszkodzie powzięciu decyzji. W tych wypadkach zawsze w ostatnim przed postanowieniem momencie ktoś zniemka zapytywał, czy istnieje wszelka pewność, że Nieobecny także podzieli jednogólną opinię naradzających się. Ponieważ na pytanie to nikt nie mógł dać pozytywnej odpowiedzi, więc znowu żadnej decyzji nie pobymano.

— Proszę panów — przerwał męczące milczenie najstarszy rangą — cokolwiek postanowimy, będzie źle i takie sobaczenie po powrocie Nieobecnego usłyszymy, jakiego ani my, ani nasi ojcowie, ani nasi praojcowie nie słyszeli, bowiem sytuacja jest podła, a konjunktura nie lepsza od sytuacji. Zebymy do rana myśleli, nie mądrego nie wymyślimy. Rzucił nas na głęboką wodę i każe pływać... Uważam więc, że skoro nie wiemy, czy w prawo, czy w lewo, czy w tył, czy naprzód, to lepiej nie ruszać się i stać na miejscu. Mojem zdaniem, nie postanawiamy, nie nie robimy, tylko czekamy.

— Na co? Na co? — pytano z różnych stron.

— No powróć Nieobecnego.

— Bravo, bravo. To jedyny wyjście. Czekać. Nic nie robić, nie nie decydować, a czekać.

— Kryzys nie zając, nie ucieknie. Słusznie, słusznie.

— A przesilenie nie kamfora, nie ulotni się.

— Racja, święta racja.

— No, przynajmniej coś uradzi-tyśmy.

— Niby co?

— Żeby nic nie uradzić.

Naradzający się rozeszli się do domów zadowoleni, że coś uradzi-li i że przynajmniej do powrotu Nieobecnego będą mieli spokój i nie będą wysilali myśli, co i jak zadecydo-wać.

Ale nazajutrz znowu wezwani zo-stali na naradę.

— Panowie — zagał najstarszy rangą — musimy stanowczo coś za-decydować, coś zrobić, coś wykonać, bo możemy narazić się na wymyśla-nie za to właśnie, żeśmy nic nie zro-bili.

— Ano tak, święta prawda.

— Że też wczoraj nikt o tem nie pomyślał!

— Więc radzimy. Zaczynamy od początku.

O północy rozeszli się z tym sa-mym wynikiem, co dnia poprzednie-go.

Narady wciąż jeszcze się odbywa-ja.

Jutro, pojutrze i za tydzień je-szcze będą trwały z tym samym po-rządkiem dziennym.

Wczoraj, wychodząc z pałacu po naradach, X. nachylił się do Y greka i szepnął mu w samo ucho:

— Wiesz pan co, panie kolego, ja najchętniej...

— Wiem, wiem.

— Co pan wie?

— Panby się podał. Ja też.

— Zgadł pan... Niech pan nie są-dzi, że się boję, ale propositu nie lu-bię... niejasnych sytuacji.

— Sytuacji?... nie powiem... sytu-a-cja będzie dosyć jasna... Do nas bę-dą głośno mówić, a my będziemy mi-lczeli. Tego ja właśnie nie lubię.

— No to zdecydujemy się.

— Bez Nieobecnego?!

ULTIMUS.

KATASTROFA KOLEJOWA POD CZĘSTOCHOWĄ

5 WAGONÓW ROZBITYCH

Wczoraj, o godzinie 1 minut 42 se-kundy, na stacji Kłodnice pod Często-chową wydarzyła się następująca katastro-fa.

Pociąg towarowy Nr. 273, jadąc w stronę Warszawy, przejechał sygnał i zaczął o inny pociąg towarowy, wjeżdżający na stację.

Wskutek zderzenia, lokomotywa po-ciągu Nr. 273 wykołczyła się. Maszyni-sta pociągu Nr. 273 Matusiak odniósł poważne okaleczenia. Ponadto wyko-łczyło się i uległo rozbiciu 5 wagonów.

Tory linii Warszawa — Kraków zo-stały zatarasowane. Wszystkie pocią-gi uległy opóźnieniu. Przerwa w ruchu trwała do godziny 7 rano.

Na miejsce katastrofy wysłano z Czę-stochowy pociąg ratowniczy, z War-szawy zaś — komisję śledczą.

Ciężka krzywda nauczycieli — weteranów

Krzywdę taką wyrządza Państwo i społeczeństwo pedagogom - wete-ranom, którzy po pamiętnym a nie-dawno świętowanym strajku mfo-dzieży polskiej w r. 1905-ym o chło-dzie i głodzie i w obawie ciężkich kar prowadziło młodzież polską w duchu narodowym.

Doprawdy, niewiadomo, wstyd, czy zdumienie, czy oburzenie bar-dziej, czy może to wszystko razem, ma oświeconą duszę polską na myśl, że, bądź filistrzy i sobki, bądź też zaprzańcy i wynarodowiciele mło-dzieży polskiej pobierają ze Skarbu zaopatrzenie, którego się odmawia ofiarnikom, bohaterom i prawym oświecicielom narodu!

Wszak już w wieku 16-ym nauczał Andrzej Frycz Modrzewski, że „nauczyciele jeno z królami a biskupami porównywani być mogą”. Czyż Pol-ska wieku 20-go ma ich kwalifiko-wać jak parjasów i ludzi niepo-trzebnych?

Ale od historii przejdźmy do spra-wy aktualnej.

Zarząd Związku Nauczycieli Szkół W. i Śr. już od roku 1920-go czynił zabiegi o los weteranów - nauczy-cieli zarówno w Sejmie, jak i w sfe-rach rządzących. W lutym r. ub. zarówno Sejm, jak Senat i Rząd bez żadnego sprzeciwu zgodzili się na przyznanie im zaopatrzenia emery-talnego. Sprawa przeszła w trze-ciem czytaniu do Komisji Budżeto-wej Sejmu. Tylko zamknięcie sesji sejmowej uniemożliwiło załatwienie sprawy przez plenum Sejmu.

W dniu 2-go października r. ub. na audjencji delegatów Zarządu Głównego Towarzystwa Nauczycieli p. minister W. R. i O. P. odpowie-dział, że zachodzą w tej mierze trud-ności natury prawnej.

W dniu 16-go stycznia b. r. czło-niek Zarządu Gł. T. N. i poseł I. Kor-necki złożył do łaski marszałkow-skiej projekt ustawy wraz z uzasad-nieniem konieczności zaopatrzenia weteranów - nauczycieli.

Tekst projektu ustawy jest ten sam, który był uchwalony w roku zeszłym w Komisji Budżetowej Sejmu w lutym. Artykuły tej ustawy przyznają zaopa-trzenie emerytalne nauczycielom, któ-rzy są obywatelami polskimi w myśl art. 20-go ustawy z dnia 20-go stycz-nia 1920 roku o obywatelstwie Państwa Polskiego i którzy w okresie rządów zaborczych conajmniej przez lat 10 po 14 godzin tygodniowo pracowali zawo-dowo w polskich szkołach prywatnych b. zaboru rosyjskiego lub nauczyli za-wodowo w języku polskim w tajnych szkołach prywatnych, lub kompletach w byłym zaborze pruskim i rosyjskim. którzy przekroczyli 60 lat życia i zo-stali przez Komisję Weryfikacyjną, ut-worzoną przy Ministerjum W. R. i O. P. wciągnięci na listę nauczycieli-wetera-nów. Okres czasu pracy, wymagany do uprawnień, liczy się do dnia przejścia szkolnictwa danej dzielnicy pod zarząd polski.

Pensja wdowa po nauczycielach-weteranach wynosi 50% emerytury mę-zą. Do zaopatrzenia mają również pra-wo dzieci po zmarłych nauczycielach-weteranach. Nauczyciel-weteran win-nien w ciągu 2-ch lat od dnia wejścia w życie ustawy wnieść zgłoszenie o przyznanie zaopatrzenia.

Czy takie sprawy trzeba uzasad-niać? Uzasadnia ją sumienie każ-dej duszy polskiej. Jeżeli i tu po-trzebne rozumowanie, uzasadnienie, to brzmni w sposób następujący. A więc: dla Państwa i ukonstytuowa-nia szkoły polskiej ci nauczyciele zrobili najwięcej. Włożyli w to nie-

tylko trudy, ale i mienie, gdyż w szkołach rządowych otrzymywali by znacznie więcej. Narażali się na su-rowe kary, gdyż zdarzało się, że byli więzieni.

Tylko część tych nauczycieli po objęciu szkolnictwa przez władze polskie przeszła do służby państwo-wej i tym zaliczono do emerytury lata pracy zawodowej z okresu rzą-dów zaborczych. Natomiast reszta, około 100-tu osób z powodu pode-szłego wieku lub niemożności zdo-bycia wymaganych kwalifikacji, nie weszła do szkolnictwa państwowego. Pokrycie potrzeb zdyskwalifi-kowanych tych ludzi, których winą jest, że nie mieli dość sprytu i uro-dzi się nie w porę, przewidzianą u-stawą emerytalną, w dziale emery-talnym budżetu wyniosłoby od 200 do 300 tysięcy zł. rocznie.

Uzasadnienie odmowy emerytury tem, że Rząd preliminuje na wydat-ki Min. W. R. i O. P. mniej, aniżeli w roku poprzednim, nie wytrzymuje krytyki.

Więcej znacznie od tego zaopa-trzenia kosztuje świeżo wzniesiony wspaniały o 300-u pokojach gmach Ministerjum W. R. i O. P. w Alei Szucha. Jeżeli i był kosztowny, to nie mniej ważnym jest i spłacenie długu tym, którzy pierwsi kładli fun-damenty z ofiarnych serc pod to Mi-nisterjum i szkołę polską.

Nie powinno ono być tak godne wobec barłogów, nędzy i przedwcze-snej śmierci swych fundatorów.

Już niedługo będą ciężać na bu-dżecie państwowym. Raczej z nie-doładania pomrą wobec 200 czy 300 złotowego zaopatrzenia miesięczne-go.

W. K.

Typki ze „Związku pracy mocarstwowej”

DR. EMIL BOBROWSKI DOBRODZIEJEM „LEGJI MOCARSTWOWEJ”

„Naprzód” podaje rewelacyjne szczegóły o Związku Pracy Mocarstwowej:

LISTA OFICERÓW „LEGJI MOCARSTWO-WEJ”.

Wedle danych urzędowych tak się przed-stawiają wizerunki oficerów „Legji moca-rstwowej” z siedzibą w Krakowie: Beldowski Witold, karany w roku 1927 za oszustwo 7-mio dniowym aresztem. Rubinstein Hen-ryk, poszukiwany gazetą śledczą jako zbieg ze Sądu Polowego 9 dyw. p. w r. 1919, w roku 1923 aresztowany pod zarzutem oszustwa na kwotę 13.500.000 mkp. i usiłowanej u-cieczki za granicę. Łazowski Kazimierz Cze-sław, aresztowany w r. 1923 za kradzież. Sko-czeń - Skoczynski Tadeusz, poszukiwany ga-zetą śledczą za przywłaszczenie kwoty zł. 3.400. Sowa Eugeniusz, notowany za opil-stwo i awantury, karany 14-dniowym aresztem za sprzeniewierzenie. Kolber Roman, w roku 1924 aresztowany za kradzież.

CZOŁOWI CZŁONKOWIE PRZYSPO-SOBIENIA WOJSK. „LEGJI MOC.”.

Tokarski Marjan, notorycznie karany za różne przestępstwa. Kosiba Kazimierz, aresztowany za kradzież. Krupa Eugeniusz, ka-rany za kradzież, opilstwo i przekroczenie policyjne. Beldowski Witold, za kradzież i oszustwo. Kubowicz Władysław, karany 2-mies. więzieniem za nadużycia władzy. No-sak Piotr, aresztowany za kradzież 2 razy. Gajoch Kazimierz, karany za kradzież. Ki-czek Władysław, karany za włóczęgostwo i kradzież. Bibro Jan, aresztowany za opil-stwo i awantury. Guztek Mieczysław, ka-rany za kradzież. Stuligłowa Fryderyk, ka-rany za kradzież i poszukiwany przez b. dyrekcję policji.

INNE TYPY CZŁONKÓW „LEGJI MOCARSTWOWEJ”.

Bak Feliks, w r. 1925 aresztowany za zbrodnie kradzieży, w r. 1926 przytrzymany

za opilstwo, w r. 1926 ukarany 6-cio tygodn. aresztem ścisłym za kradzież i oszustwo, w r. 1927 przytrzymany za oszustwo. Barnaś Jan, w r. 1925, dwukrotnie przytrzymany za opilstwo. Głowacki Andrzej, karany 2 mies. aresztem za ciężkie uszkodzenie ciała 6-cio mies. więzieniem za kradzież oraz 24 godzin aresztem za przekroczenie patentu o broni. Raustiski Stanisław, wielokrotnie ka-rany za różne przestępstwa. Przepiórka Ka-rol, poszukiwany za uchylanie się od służ-by wojskowej. Kania Jan, poszukiwany przez b. Dyrekcję pol. w Krakowie. Chrostek Stanisław, aresztowany w r. 1925 za opil-stwo. Ankiel Antoni, karany kilkakrotnie za różne przestępstwa (przestępca zawodo-woy). Książek Ludwik, w r. 1925 aresztowa-ny jako poszukiwany. Wasntowski Marjan, wielokrotnie karany za opilstwo (23 razy) nadto za zbrodnie oszustwa 1 rok ciężkiego więzienia, za przebieg publiczny 3 mies. ciężk. więzienia i za kradzież 6 dni aresztu. Łęcki Adam, karany 3 razy za kradzież, 1 raz za niebezpieczne pogroźki. Filipowicz Kazi-mierz, w r. 1928 przytrzymany za opilstwo. Frasiak Kazimierz, w r. 1928 za oszustwo. Mistrz Jakob, w r. 1928 aresztowany za kradzież. Sikora Franciszek, poszukiwany za uchylanie się od powinności wojskowej. Wierciak Andrzej, poszukiwany przez b. Dy-rekcję policji. Zapala Władysław, poszuki-wany przez sąd grodzki w Kielcach. Gawe-da Julian, karany 3 mies. więzieniem za kradzież i 6 mies. za dezercję. Stachura Józef, aresztowany za włóczęgostwo. Dudzik Leo-pold, karany 4 dniowym aresztem za przekr. przeciw bezp. zdrowia. Różycki Jan, dwu-krotnie karany za kradzież. Giebułtowski Włodzimierz, karany 14-dniowym aresztem za stręczenie do nierządu. Bondosz Józef, poszukiwany za uchylanie się od powin-ności wojskowej. Kaczmarczyk Franciszek, przytrzymany podczas obławy do stwierdze-nia tożsamości. Prok Jan, kilkakrotnie ka-

rany sądownie za różne przestępstwa, prze-ważnie z chęci zysku. Dubiel Konstanty, w r. 1920-ym aresztowany za rabunek. Padli-kowski Franciszek, aresztowany za kradzież i nieprawne posiadanie broni. Dudzik Sta-nisław, karany 2 razy za opilstwo, 1 raz za kradzież i 1 raz przez Wojsk. Sąd 2 tygodn. aresztem. Gaworek Rudolf, karany 14-dnio-wym aresztem przez Wojsk. Sąd Rej. w Kra-kowie. Niziński Jan, poszukiwany przez b. Dyrekcję policji. Padelko Józef, karany za oszustwo 2 dniowym aresztem. Jakubik Jan, wielokrotnie karany za różne przestępstwa. Topolnicki Adam, aresztowany za gwałt pu-bliczny, poszukiwany przez Sąd Okr. Kra-ków. Różycki Piotr, zawodowy przestę-pca kryminalny. Kowalak Kazimierz, ka-rany 3-letnim ciężk. więzieniem za kradzież. Knapik Stefan, wielokrotnie karany za róż-ne przestępstwa. Sasul Jan, kilkakrotnie ka-rany za drobne przestępstwa. Lencowski Piotr, 3 razy karany za kradzież, 2 razy za włóczęgostwo. Tokarz Ludwik, wielokrotnie karany za różne przestępstwa. Puzio Stefan, karany za oszustwo i włóczęgostwo. Zyla Kazimierz, aresztowany za kradzież. Mucha Teodor, 6-dniowym aresztem przez Wojsk. Sąd Okr. w Krakowie za niesubordynację. Cebula Stanisław, karany za opilstwo. Kie-bzak Jan, karany za kradzież. Rojek Józef, karany 14-dniowym aresztem za oszustwo i 3 mies. więzieniem za par. 146 u. k. Baś Mi-chal, karany za włóczęgostwo, za opilstwo i kradzież. Małski Józef, karany za sprze-niewierzenie i oszustwo. Nazdrowski Sta-nisław, poszukiwany przez sąd grodzki w War-szawie. Wołoszczak Bronisław, kilkakrot-nie karany za różne przestępstwa. Wreszczie Józef Cepuch, który popełnił defraudację podczas jednej z zabaw urzędowych przez L. M.

Czyż trzeba komentarzy na określenie co to jest Legia mocarstwowa?

PRZEGLĄD PRASY

Sympatje zagranicy do Polski upadają.

Krakowski „Głos Narodu” pisze: „Dziś czytamy drugie takie, jak w „De-batach”, ostrzeżenie i to znowu w najbar-dziej polonofilskim dzienniku Szwajcarii w „Gazette de Lauzanne”. Pod artyku-łem wstępnym, zatytułowanym „Ekscesy dyktatury”, podpisany jest sam redaktor naczelny pisma, Maurice Muret, który w Polsce tawil kilkakrotnie, a sprawy pol-skiej w czasie wojny bronił wiernie i nie-słomnie. Piszę on teraz z ułobawianiem, że „szlachetna Polska Sienkiewiczów i Pa-derewskich należy do tych krajów, wobec których prasa narodów wolnych odczuwa bolesną niespodziankę. Ale dezynwoltu-ra, z jaką marsz. Piłsudski i jego współ-pracownicy...” Dalej tłumaczyć nie mo-żemy, gdyż po skonfiskowaniu w naszym piśmie artykułu p. Rene Pinon’a, obawia-my się, że i głos tego entuzjasty Polski ulegnie srogości cenzury. Powiemy więc krótko, że p. Muret pisze, iż „dotąd dłu-go najlepsi przyjaciele Polski zagranicą milczeli o tych błędach w nadziei, że nie potrącają one długo, lecz wobec skandalów, które trwają i mnożą się, języki ich się rozwiązują, a pióra odzyskują wolność”. P. Muret cytuje następnie artykuł p. Ber-nusa, opowiada o Brześciu, o Koszku-Biernackim, o traktowaniu więźniów, wymienia Witosa, Libermana, Pragiera. Przedstawia dalej p. Muret smutny obraz wyborów w Polsce i kończy takim ostrzeżeniem: „Pol-ska bardzo źle robi, nadstawiając wrogom swoją flankę do ataków. Potrzebuje ona więcej niż jakiekolwiek państwo przyja-zni narodów wolnych. Osłabiając te sym-patje, ryzykuje więcej, niż sama myśli”.

Oto głos serca starego entuzjasty Pol-ski: Ten ból i ta troska, jakie w jego słowach znajdują wyraz, dają nam poznać, jak głęboko sięgnęła zagranicą reakcja przeciw systemowi pomajowemu w Pol-sce. Nic przeciw niej nie pomoże propa-ganda p. Zaleskiego i pp. Muret i Bernus nie są do zyskania środkami propagandy, urzędowej. Jest coś niesłychanie przy-krego czuć, jak oddalamy się od Euro-py...”

Cynizm czekistów.

„Gazeta Polska” miota się w wście-łości z powodu procesu częstochow-skiego, bluźga jadem oszczerstw na P. P. S., kłamie i złorzeczy. Organ czcz-wyczałki pisze że wszystko mu jedno, czy sąd skaże oskarżonych, czy uniewinni. Wszystko mu jedno, on już ma go-towy wyrok potępienia na P. P. S.

„Kostrowski był karzącą ręką swego stronnictwa. Mścił się za usunięcie swej partji od beneficjów politycznych i mater-ialnych, związanych ściśle z monarchiz-mem partyjnym. PPS. nawoływała do porachunku z tymi, co obecnym rządowi w Polsce sprzyjają, co z ním współpracują i co im służą. PPS. gromkim wołała gło-som o krzywdzie, jaka się jej przy ob-czym ustroju w państwie dzieje. PPS. za-wodziła i groziła, jednocześnie rozwijając nieprawdopodobną wprost agitację opo-zycyjną, nie cofając się przed niczem, aby rozfalować morze ludzkie. Zamiast jednak poruszenia morza — rozbijała eucha-kałufę, z której mętów wylonili się lom-browskie typy morderców, zamachowców, organizatorów zleгалnych pochodów i manifestacji, dążących do obalenia dzi-siejszego reżimu w Polsce. A teraz PPS. stara się z tego wycofać”.

Jak widać czekisił sanacyjni są zdania, że tylko oni mają prawo do „beneficjów politycznych i materialnych”, że oni ma-ją monopol na panowanie w Polsce. Że każdy, kto jest odmiennego zdania i kto dąży do ratowania Polski od zgubnych rządów klikki „sanacyjnej”, jest zbrod-niarzem i zdrajcą stanu.

Ale wy, panowie czekisił, doskonale wiecie, kto ponosi odpowiedzialność mo-ralną za krew przelaną w Częstochowie. Wiecie doskonale, a więc milczcie!...

B.

„JAK TO BYŁO W 1904 — 8 ROKU”.

Broszura, poświęcona wspomnie-niom z okresu powstania ZWIĄZKU ROBOTNIKÓW CUKROWNI

pióra tow. posła LUDWIKA ŚLE-DZINSKIEGO.

Do nabycia w KSIĘGARNI RO-BOTNICZEJ, Warecka 9.

CENA 1 ZŁOTY.

DIZAŁ LEKARSKI

Dr. Z. FAJNCYN
LEŚZNO 36

Specjalista chorób wenerycznych, niemocy piciowej i skórnych. Ana-lizy krwi. Iryzjym. 9 r. — 9 w. 171

Dr. med. S. JERUŁOWICZ
SEKSUOLOG

Choroby, niedomoga i zaburzenia sfery piciowej.

SZKOLNA 8. Przyjmuje 1-2 i 5-7

Z SEJMU

Pan marszałek sejmu, Światalski, po-wrócił wczoraj z kilkudniowego wypo-czynku i objął urzędowanie.

KONFERENCJA TELEFONISTEK Z PASTĄ

W dniu dzisiejszym odbędzie się w Min. Pracy dalszy ciąg rokowań, pro-wadzonych pomiędzy Polską Akcyjną Spółką Telefoniczną a Związkiem Te-lefonistek w sprawie odszkodowań dla pracowników redukowanych przy auto-matyzacji telefonów.

ZUPEŁNA LIKWIDACJA B.B.S. NA ŚLĄSKU

W związku z likwidacją B. B. S. na terenie całej Polski nie od rzeczy będzie zapoznać się także z wpływami B. B. S. na terenie śląska. Przecież tutaj rozpo-czął się ów „rozłam”. Biniszkievicz, wyrzucony z partji, odrazu dał się użyć za narzędzie rozbijania jednności P. P. S. Wsiadł na konika separatystycznego i założył „Śląską Partję Socjalistyczną”. Później po „rozłamie” w Warszawie, zlikwidował swój kierunek śląski i przyłą-czył się do B. B. S.

Krzykiem i hukiem chciano zlikwid-ować P. P. S. Próbowano przekupstwa i korupcji. Rozbijacka robota trwała do 11 maja 1930 r.

Od tego jednak czasu załamała się zu-pełnie. Wybory do drugiego Sejmu ślą-

skiego wykazały nicość wpływów B. B. S. Z wielkim nakładem finansowym pro-wadzona akcja wyborcza dała wręcz o-płakane wyniki. Biniszkievicz zdołał zebrać na swoją listę zaledwie 2600 gło-sów. Trzecie wybory do Sejmu śląskie-go, odbyte 23 listopada 1930 r. dały jesz-cze gorsze rezultaty dla śląskiej B. B. S. Dlatego nieliczni dotychczas członkowie tej partji uciekali do właściwej B. B. al-bo też wracali z powrotem do P. P. S. Biniszkievicz, widząc swe bankructwo, wołał zabiegać o dochody z restauracji targowej w Katowicach i o stanowisko dyrektora w Monopolu Spirytusowym.

Dziś znów P. P. S. jest na Śląsku jed-ną przedstawicielką mas pracujących.

PRZECIWKO POLITYCE AWANTUR DYKTATURY STANOWISKO LIBERAŁÓW RUMUŃSKICH

Bukareszt, 23.II (ATE.) Mowa nowego przewodniczącego stronnictwa liberalnego Duci na kongresie partyjnym wywołała sensację w bukareszteńskich kołach politycznych. Jak wiadomo Duca wypowiedział się w zdecydowany sposób przeciwko polityce awantur i zamyślom dyktatorskim pewnych kół zbliżonych do króla oraz żądał w imieniu swej partii utrzymania w mocy konstytucji. Organ stronnictwa marszałka Avarescu „Indreptarea” wyraził solidarność z tymi poglądami, co jest tem

znamienniejsze, że marszałek Avarescu uchodził dotychczas za zwolennika dyktatury.

Pozatem Duca zaznaczył, że stronnictwo jego pragnie współpracować z mniejszościami oraz uważa udział kapitału zagranicznego w rozbudowie kraju za konieczny.

W ten sposób główna zasada polityki finansowej Bratianu, która polegała na nieprzejednanie wrogim stanowisku wobec kapitału zagranicznego została zanieczana.

ZAMIARY NACJONALISTÓW NIEMIECKICH HINDENBURG — DOŻYWOTNIM PREZYDENTEM

BERLIN, 23.II (ATE.) Wielki mistrz zakonu młodziemieckiego Mahraun wystąpił z propozycją urządzenia referendum w sprawie przedłużenia pełnomocnictwa prezydenta Rzeszy Hindenburga i ogłoszenia go prezydentem do-

żywotnim. Jak wiadomo kadencja Hindenburga wygasa z dn. 12 maja 1932 r., zaś odbycie wyborów prezydenckich w tak ciężkiej gospodarczej i politycznej sytuacji Rzeszy stanowi poważne ryzyko.

POTOP WE WŁOSZECH PALERMO POD WODĄ, ZERWANE TAMY I MOSTY

Rzym, 23.II (ATE.) Donoszą z Palermo, że Sycylja od kilku dni została nawiedzona klęską burz i powodzi, która przybrała katastrofalne rozmiary.

Niżej położona część miasta Palermo znajduje się pod wodą.

Wskutek ulewnych deszczów wody w rzekach wzbierają i zalewają szerokie obszary.

Najbardziej ucierpiał od powodzi prowincja Trapani i Girgenti.

Pod Caso di Riguno została zerwana tama, co spowodowało powódź Palermo. Wiele domów jest niezdatnych do mieszkania. Kilka osób utonęło. Zakłady wodociągowe zostały wskutek obsunięcia się ziemi zniszczone. W

mieście brak wody do picia i światła. Hotele i domy w dzielnicach wyżej położonych zostały zarekwirowane dla uciekinierów.

Połączenie kolejowe pomiędzy Palermo a Katanią i Messyją są zerwane. Na linii Termini — Trabia wykoleił się pociąg. Kilka osób odniosły rany, a jeden żołnierz zatonął. W pobliżu Segesty most został zniszczony. Z Katani nadchodzą wiadomości bardzo groźne. Część nowego portu uległa zniszczeniu. Rozmiarów klęski ustalić narazie niepodobna. Sytuacja pogarsza się z każdą chwilą, gdyż opady deszczowe trwają w dalszym ciągu.

Z ESTRADY KONCERTOWEJ WYSTĘPY MŁODYCH WIRTUOZÓW.

Obok wypróbowanych wielkości muzycznych, jak: Cortot, Huberman, Hehn i w. innych, ukazują się obecnie na naszej estradzie koncertowej nowe, młode wyrabiające się dopiero siły, przeważnie laureaci warszawskich uczelni muzycznych.

I tak: niedawno debiutował w Filharmonji p. Aleksander Kager w koncercie Es-dur Beethovena; że Szwajcarji, wprost z pod opiekunów skrzydeł Paderewskiego przyjechał p. St. Nawrocki i wystąpił z recitalem i własną sonatą fortepianową es-moll; p. Emma Szabrańska, przegotowywała wkrótce własny recital śpiewaczy: p. Lurjan Barenblatt, laureat Szkoły Muz. im. Miecz. Karłowicza z klasy prof. A. Bukowińskiego, dziś już doręczył młodego wieku, skrzypek odegrał w Filharmonji łódzkiej „Poemat Chansson” i popularną „Pszczółkę” Schuberta, wreszcie niemało powodzenia mieli wychowawcy Wyższej Szkoły im. Szepeana: pp. Blochówna i Kalecki (koncert Rachmaninowa d-moll).

Wiele ożywienia i dyskusji wywołał sobotni występ ucznia prof. Marcellego Sowińskiego, p. Nusyma Wachsa. Jest to tenor obdarzony z natury imponującym materiałem głosowym. Arje a zwłaszcza język włoski i jego subtelności są jeszcze zupełnie obce p. Wachsiowi (najlepiej śpiewał się czuje w pieśniach hebrajskich), ale należy uważać mu dalsze kształcenie się, a osiągnie niewątpliwie wielkie rezultaty.

H. D.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO?

DZIŚ.

11.40 — 11.55 Przegląd Prasy. 11.58 — 12.10 Sygnał czasu. 12.10 — 13.10 Muzyka z płyt gramofonowych. 13.10 — 13.25 Komunikat meteorologiczny. 13.25 — 14.30 Przerwa. 14.30 — 14.55 Dialog p. t. „Rozmowa lekarza z matką” — na tem „Co matka o wrogach swego dziecka wiedzieć powinna”. — wygl. prof. Wacław Jasiński. 15.00—15.20 Komunikat gospodarczy. 15.20 — 15.35 — Przerwa. 15.35 — 15.50 Komunikat harserski. 15.50 — 16.10 Radjokronika. 16.15 — 16.45 Kwadrans „la najmłodszych „Mecz saneczkowy”. Program dla dzieci starszych. 16.45 — 17.15 Muzyka z płyt gramofonowych. 17.15 — 17.40 „Bitwa pod Grochowem” — wygl. Kap. J. Kozłowski. 17.45 — Koncert popularny w wyk. orkiestry P. R. pod dyr. Józefa Ozimińskiego. 18.45—19.10 Rozmaitości. 19.10 — 19.25 Skrzynka pocztowa rolnicza. 19.25 — 19.35 Muzyka z płyt gramofonowych. 19.35 — 19.40 Odczytanie programu na dzień następny. 19.55 — 20.00 Płyty gramofonowe. 20.00 — 20.15 „Napoleon w oświetleniu Merezkowskiego” — wygl. prof. Gościński. 20.15 — 20.30 p. Wacław Rogowicz, feljeton p. t.: „Od Mitry do Corridy”. 20.30 Transmisja z Konserwatorium. W przerwie nowela Tadeusza Rittnera „Mur między nami”. 22.15 — 22.35 Red. Ignacy Targ „Tęsknota za słońcem”. 22.50 — 23.00 Komunikaty. 23.00 — 24.00 Muzyka taneczna.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE 9 I PÓŁ MILJONA UBEZPIEZONYCH WE FRANCJI.

Przemawiając na drugiej sesji najwyższej rady ubezpieczeń społecznych, minister Landry oświadczył, że liczba ubezpieczonych przekracza obecnie 9 i pół miliona osób. Sumy zainkasowane do dn. 20 lutego, wynoszą 1.831.830.000 franków.

STRZELANINA NA DANCINGU W N. YORKU.

Z niewyjaśnionego dotychczas powodu w sali dancingowej w Brooklynie, gdzie było obecnych około 800 osób, doszło do strzelaniny. Jedna osoba została zabita, jedna śmiertelnie ranna, wiele zaś osób odniosło lżejsze rany.

SKUTKI STAŁYCH DESZCZÓW.

Dzienniki donoszą z Sofji, iż z powodu stałych deszczów i popucia się toru kolejowego między stacjami Andrejew i Jedrena, Simplon - Orient Express, zdążający do Stambułu, nie wyszedł wcale z Sofji. Przerwa w ruch potrwa około dwóch, trzech dni.

BURZE DESZCZOWE I ŚNIEŻYCE.

W Tyrolu wydarzyło się w ostatnich dniach kilka katastrof, spowodowanych lawinami śnieżnymi. Ofiarą tych katastrof padło kilku turystów.

W Patscherkofel koło Innsbucka zasyłała lawina 5-ciu narciarzy, z których trzech straciło życie. W ciągu akcji ratunkowej stoczyła się nowa lawina, zasypując 6-ciu członków ekspedycji ratunkowej. Zdołano ich jednak odkopać.

W pobliskiej osadzie Mayern przebiła lawina w nocy ścianę domu górniaka Reimera, który doznał złamania stosu pacierzowego i zmarł w czasie transportu do szpitala. Żonę i dziecko zdołano uratować.

Z powodu wielkich zawiei śnieżnych ruch kolejowy w południowym Tyrolu został zupełnie wstrzymany.

Skutki stałych deszczów.

Wskutek dotkliwego braku papieru wstrzymano wydawanie kilku pism sowieckich. W Kijowie przestał wychodzić dziennik „Kijewskij Proletarij”, w Moskwie zaś organ związku metalowców „Kuznica”.

Zniszczone po burzy domy.

„La Tribuna” donosi, iż po burzy nastąpiło obsuniecie się ziemi w wiosce Mosorrofa. Zawaliło się kilka domów. 6 osób poniosło śmierć.

Przerwana komunikacja.

Donoszą z Madrytu, że komunikacja kolejowa w Pirenejach, która była w ciągu 3-ch dni przerwana z powodu gwałtownych zamieci śnieżnych została wznowiona.

W wiosce Huelde usuwające się z gór śniegi utworzyły lawinę, która zasyłała dom pewnego wieśniaka. Rodzina złożona z 5 osób zginęła.

ŚMIERĆ UCZONEGO HISTORYKA.

„Prawda” donosi, iż w Leningradzie zmarł członek rosyjskiej Akademii Nauk, wybitny historyk prof. Mikołaj Karejew, autor wielu dzieł, dotyczących rewolucji francuskiej, oraz ruchów włościańskich. W latach 1879—1884 Karejew wykładał na Uniwersytecie Warszawskim. Wydał on m. in. „Zarys historyczny sejmów polskiego”. Karejew urodził się w r. 1850-ym.

CZEKOLADA PLUTOS „KAIR“

z wschodnimi owocami
tabliczka 75 groszy

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Postrach salonów”.
APOLLO: „Serce na ulicy”.
CAPITOL: „Na Sybir”.
CASINO: „Odwieczna pieśń”.
COLOSSEUM: „C. i K. Feldmarszałek”.
FILHARMONJA: „Wielka parada”.
KOMETA: „Kobieta bez serca”.
MAJESTIC: „Noc niespodzianek”.
MIEJSKI: „Płonące serce”.
PALACE: „C. i K. Feldmarszałek”.
POLA NEGRI PALACE: „Porucznik Armand”.
PAN: „Indyjski grobowiec”.
SPLENDID: „Wyspa zatopionych serc”.
STYLOWY: „Tajemniczy Dżem”.
TECZA: „Karkołomne zakrety”.
UCIECHA: „Dynamit”.
WISLA: „Królowa bez korony”.
ZNICZ: „Tajemnica starego rodu”.
FORUM: „Jego najlepszy druh”.
CZARY: „Zdrada”.
HOLLYWOOD: „Szukaj kobiety”.
LUX: „O honor siostry”.
MEWA: „Król żebraków”.

Wiadomości z całego kraju

GDYNIA

NOWA AFERA FAŁSZERSKA „SANACYJNEJ” GENERALNEJ FEDERACJI PRACY

Funkcjonariusze Wydziału Morskiego fałszowali papiery na wyjazd do Ameryki

Czytamy w „Gazecie Bydgoskiej”:

W wyniku dochodzeń policyjnych okręgowy sędzia śledczy zarządził tu aresztowanie pięciu osobników, którzy od dłuższego czasu trudnili się na wielką skalę ułatwianiem licznym osobom obojętnej nielegalnego wyjazdu zagranicę, przeważnie do Ameryki. Wśród aresztowanych znajdują się funkcyj-

rusze Wydziału Morskiego Generalnej Federacji Pracy: ślaski i Cieślowski.

Afera nielegalnej emigracji zamorskiej za fałszowaniem papierami ma bardzo wielkie rozmiary i obfituje w sensacyjne momenty.

Z racji toczącego się śledztwa szczegóły trzymane są w tajemnicy.

PSZCZYNA

400 ZŁ. ALBO 3 MIESIĄCE WIEZIENIA ZA PRZEMÓWIENIE NA WIECU WYBORCZYM

Przed Sądem Grodzkim w Pszczynie odbył się proces przeciwko tow. Burkowi za przemówienia na wiecach wyborczych w pow. Pszczyńskim. Akt oskarżenia zarzucał tow. Burkowi, że rozpowszechniał nieprawdziwe wieści, a mianowicie:

1) że Piłsudski wydał 8 milj. na wybory;

2) że przemysłowcy dali 2 miliony zł. na wybory;

3) że ministrowie podczas wyjazdów zagranicę otrzymują 50 dolarów dziennie djet;

4) że policja rozbijała zgromadzenia opozycji;

5) że starosta w Białej wzywał policjantów w cywilnych ubraniach na zgromadzenia opozycyjne celem rozbicia wieców.

Tow. Burka na wszystkie te okoliczności ofiarował dowód prawdy. Sąd, pod przewodnictwem sędziego, dr. Gurki, dowodu prawdy nie dopuścił, zarządzając równocześnie tajność rozpraw.

Następnie ogłosił wyrok, mocą którego został tow. Burek zasądzony na 400 zł. kary, a w razie niezapłacenia powyższej kwoty, na 3 miesiące więzienia.

Tow. Burek zgłosił natychmiast apelację przeciwko wyrokowi.

KRAKÓW

POBORY EMERYTALNE W RAZIE REDUKCJI

Przed Sądem Pracy toczył się proces M. F., urzędnika Banku Komerckiego w Krakowie o wypłatę poborów emerytalnych z powodu zredukowania z osady w banku.

Powódka, zastąpiona przez adw. dr. Grossa, podała, że była stałą urzędniczką Banku „Merkur” i pełniła tam służbę od maja roku 1911 do końca lutego r. 1930 z tem, że w październiku 1930 roku krakowski oddział Banku „Merkur” przejęty został przez pozwanego Bank Komerckalny, a bank ten przejął i zagwarantował urzędnikom wszelkie uprawnienia, jakie im dotąd przysługiwały, jako urzędnikom banku „Markur”. Statut pensyjny banku „Merkur” stanowił, że urzędnikowi, zwolnionemu bez winy po 10-letniej służbie, należy się renta równa rencie inwalidzkiej, to jest 40% poborów oraz po 2% za każdy dalszy rok służby ponad 10 lat. Na tej zasadzie nie zadowolili się powódka trzeczmięsięcznym wypowiedzeniem, lecz zaskarżyła Bank Komerckalny o zapłatę poborów emerytalnych w wysokości 136 zł. 30 gr. mie-

sięcznie. a to o kwotę stanowiącą 58% dotychczasowych poborów.

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Pracy orzekł, że powódce przysługuje prawo dożywotnich poborów emerytalnych w wysokości 58% dotychczasowej pensji i nałożył na pozwanego bank obowiązek zapłaty już zapadłych rat. W uzasadnieniu wyroku wypowiedział sąd pogląd, że „fakt ubezpieczenia urzędnika (w danym wypadku powódki) w Zakładzie Ubezpieczeń dla pracowników umysłowych przez pozwanego Bank nie wyklucza bynajmniej możliwości korzystniejszego uregulowania stanowiska urzędnika w zakresie jego praw, a w szczególności praw ubezpieczeniowych na zasadzie umowy prawno-prywatnej i przyjęcia przez pozwanego bank odpowiedzialności za dopełnienie świadczeń przekraczających uprawnienie przysługujące pracownikowi na zasadzie przepisów rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych”.

Proces ten wywołał bardzo żywe zainteresowanie w szerokich kołach urzędników bankowych.

KATOWICE

ZAJŚCIE NA KOPALNI „WIREK”

„Gazeta Robotnicza” donosi:

Na kopalni „Wirek” w Kochłowicach na przechodzącego przez podwórze kopalni inż. St. Nowotarskiego napadł z tyłu jakiś człowiek i uderzył go flaszą w głowę, następnie zaś pchnął go nożem w szyję i w plecy. Kiedy inż. Nowotarski upadł, napastnik spokojnie podszedł do studni, — umył ręce i nie-

zatrzymywany przez nikogo, opuścił kopalnię. Inż. N. w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Nazwiska i osobistości napastnika nie zdołano ustalić. Istnieje przypuszczenie, iż jest to bezrobotny, zwolniony z pracy. Oczywiście na razie nie da się nic pewnego powiedzieć, nim wydział śledczy nie wyjaśni tła zajścia.

KALISZ

SMUTNY KONIEC B.B.S.

Praca organizacyjna naszych towarzyszy

Z unieważnienia listy naszej przy wyborach sejmowych chciała skorzystać B. B. S. i p. Gardecki, który tu, w okręgu, z listy tej kandydował i liczył z całą pewnością na dwa mandaty. Wynik wyborów wykazał ogromną naszą siłę. Na unieważnioną „siódemkę” padło przeszło 54.000 głosów, podczas gdy na „jedynekę”, pomimo teroru i represji, niecałe 51.000 głosów.

Wszystkie sale publiczne w Kaliszu były z góry zajęte przez BBWR., tak, że partia nasza nie mogła tu odbyć ani jednego wiecu poza lokalem partyjnym. Mimo to uzyskaliśmy w samym Kaliszu 1.526 głosów na nieważną listę.

Przy wyborach Gardeckiemu nie udało się zdobyć mandatu i odtąd w okręgu już się nie pokazał, a komitet BBS. prosił właściciela domu, w którym mieli lokal, by ich zwolnił z umowy najmu. Dług swój za czynsz mają jeszcze zapłacić! W każdym razie BBS. zmarła tu niesławną śmiercią, zanim jeszcze zdążyła się „rozlać”!

Niedawno odbył się tu, staraniem TUR., odczyt tow. dra Drobnera o

„przyszłej wojnie chemicznej”. Mimo okresu karnawałowego, udział słuchaczy był znaczny. Odczyt ten rozpoczął cały cykl odczytów, organizowany przez T. U. R. Odbędą się wykłady z zakresu higieny, z historii rewolucji francuskiej i t. d. W dużym stopniu do ożywienia pracy oświatowej przyczyniła się konferencja okręgowa T.U.R. w dn. 25 stycznia.

Równie w ostatnich dniach odbyło się roczne sprawozdawcze zebranie partyjne. Zagaił je tow. Maciejewski, przewodniczył tow. Jendraszek. Sprawozdanie sekretariatu złożył tow. Marek, kasowe tow. Mocny, z kolportażu tow. Cyrul. Po bardzo ożywionej dyskusji, w której przemawiali m. in. tow. prof. Michalski, Stradomski, Kwiatkowski i t. d., przyjęto sprawozdania do wiadomości. W drugiej części zebrania referat polityczny wygłosił tow. Drobner.

Wybory nowego Komitetu P. P. S. dały wynik mało różny od poprzedniego roku.

Olbrymią popularnością cieszą się pożyczki premijowane Budowlana Konwersyjna i Dolarowa!

PRZYPOMINAMY,

że obligacje Serji II — 5% pożyczki („dolarówki”) z dniem 1 lutego b. roku przestają procentować i nie będą brały udziału w losowaniach premij.

Obligacje te można wymienić poczynając od dnia 3 stycznia b. r. na obligacje Serji III — 4% pożyczki dolarowej imiennej wartości również po 5 dolarów bez żadnej dopłaty. Wymieniając „Dolarówki” przysługuje prawo nabycia po jednej dodatkowej obligacji za cenę ulgową dolarów 5 (płatnych w dolarach lub złotych) za każde dwie wymienione obligacje. Cena emisyjna obligacji Serji III dolarówki dolarów 6.

Wymiana starych obligacji, oraz kupno nowych na warunkach ulgowych będą dokonywane do dnia 30 kwietnia r. b. w Centralach P. K. O. i Banku Polskie-

go, w ich Oddziałach, w Centralnej Kasie Państwowej, oraz we wszystkich Kasach Skarbowych.

Obligacje Serji III premijowej pożyczki dolarowej co dwa miesiące będą brały udział w losowaniach premij. Łączna suma wygranych premij w ciągu roku wynosi dolarów 300.000, podzielonych na 195 premij po 40.000, 12.000, 8.000, 3.000, 1.000, 50 i 100 dolarów.

Wypłaty wygranych, jak również wykup tych obligacji dokonana będzie w walucie wybranej przez posiadacza dolarówki.

UWAGA: Centralna Kasa Państwowa i Kasy Skarbowe sprzedawać będą „dolarówki” wyłącznie w złotych polskich.

Już w dniu 1 marca b. r. odbędzie się pierwsze losowanie wygranych premij nowej dolarówki.

205

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

ŚRODA, 25 b. m.

WOLA - CZYSTE. O godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu.
PRAGA. O godz. 6.30, Długa 19, posiedzenie Komitetu.
JEROZOLIMA godz. 6.30 w. posiedzenie Komitetu.

CZWARTEK 26 b. m.

ORGANIZACJA TRAMWAJOWA P. P. S. o godz. 5.30 w lokalu Leszno 53 odbędzie się zebranie członków Koła ref. wygł. tow. Garlicki Stanisław.

ŚRODMIESIECIE godz. 6.30 odbędzie się posiedzenie Komitetu dzielnic.

W PIĄTEK DNIA 27 B. M. STARA-NIEM T. U. R. ZOSTANĄ WYGŁOSZO-NE ODCZYT:

JEROZOLIMA, Leszno 53 godz. 7 wiecz., odczyt tow. Zbigniewa Nowickiego na temat: „Życie gospodarcze Polski społecznej”.

OCHOTA, Przemyska 18, godz. 7 w., odczyt tow. A. Krygiera na temat „Życie gospodarcze Polski społecznej”.

POWĄŻKI, Dzielna 95, godz. 7 w., odczyt tow. Klingera na temat „Życie gospodarcze Polski społecznej”.

MOKOTÓW, Chocimska 23, godz. 7 w., odczyt tow. Adama Pragiera na temat „Budżet państwowy a klasa robotnicza”.

NOWE-BRODNO, Siedzińska 5 m. 10, godz. 7 w. odczyt tow. prof. Stefana Czar-nowskiego: „O człowieku pierwotnym”.

WOLA - CZYSTE, godz. 7 w., Grzybow-ska 57, ref. tow. Jana Borski „Międzynarodówka a Polska”.

MARYMONT, godz. 7 w., Mickiewicza 1, tow. Jan Krzesławski wygłosi referat polityczny.

POWIŚLE, godz. 7, Czerwonego Krzyża 20, tow. Szymanowski Zygmunt, wygłosi ref. polityczny.

KAMIONEK, Zamojskiego 20, godz. 4.15 wygłoszony będzie referat „Kwestja rolna w Polsce”.

CZERNIAKÓW, Nowosielecka 1, godz. 7 wiecz. ref. polityczny tow. Schayera Wa-clawa.

SOBOTA 28 b. m.

PRAGA, godz. 7 w. w lokalu Długa 19, odczyt tow. Wintorka na temat „Życie gospodarcze Polski społecznej”.

RUCH KOBIECY

ŚRODA 26 b. m.

KOŁO KOBIEC DZIELNICY MOKOTÓW o godz. 6 wiecz. w lokalu Chocimska 23 odbędzie się zebranie Kobiety z referatem.

KONSTYTUJĄCE POSIEDZENIE WAR-SZAWSKIEGO WYDZ. KOBIEC P. P. S. do Zarządu odbędzie się w czwartek 26 lutego o godz. 7 wiecz. w lokalu przy ul. Leszno 53, parter.

Ruch kult - oświatowy

ODCZYT W KOLE WOLNOMYŚLICIELI. Zarząd Koła Warszawskiego Polskiego Związku Myśli Wolnej zawiadamia, że w nadchodzący czwartek t. j. w dn. 26 b. m. o godz. 8 wiecz. w sali Koła przy ul. Królewskiej 16 ob. Jan Krzesławski wygłosi odczyt na temat: *Chryzjanizacja Europy a sprawa postępu społecznego i kulturalnego.*

STARANIEM OKR. KOM. ROBOTN. P. P. S. WARSZAWA PODMIEJSKA, odbędzie się w dniu 28 lutego b. r. o godz. 8-jej wiecz. w sali restauracyjnej Z. Z. K. przy ul. Czerwonego Krzyża 20, czarna kawa, na którą zaprasza się tow. i sympatyków. Bilety wejścia do nabycia u tow. Raczyńskiego w Administracji „Robotnika” i O. K. R. P. P. S. Warszawa - Podmiejska.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

EGZEKUTYWA. W środę, dnia 25 b. m. o godz. 7 wiecz. posiedzenie Egzekutywy K. W. Warsz. Org. Młodz. T. U. R.

KOMITET WYKONAWCZY. W środę, dnia 25 b. m. o godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu Wykonawczego Warsz. Org. Młodz. T. U. R.

Obecność wszystkich delegatów Kół — obowiązkowa.

ZWIĄZEK NIEZALEŻNEJ MŁODZIEŻY SOCJALISTYCZNEJ.

W czwartek, dnia 26 b. m. o godz. 8-jej wiecz. w lokalu przy ul. Długiej 19 (1-sze piętro), odbędzie się III zebranie z cyklu „Najważniejsze zagadnienia polityki socjalistycznej” z odczytem tow. pośla Kazi-mierza Czapińskiego p. t.: „Faszyzm”. Wstęp wolny dla członków bratnich organizacji robotniczych.

STAN POGODY

CHMURNO, MGLISTO.

Wczoraj o godz. 10-jej temperatura — 2,6 st. C., wilgotność 94 proc., stan nieba: pochmurno.

Dziś. Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Chmurno i mglisto, gdzieś gdzieś zaniepokojony opad śnieżny, w ciągu dnia na zachodzie przejaśnienia. Lekki mróz. Na wschodzie zaniepokojone wiatry wschodnie, na zachodzie słabe zachodnie.

KRONIKA STOLECZNA

PLOMBOWANIE ZĘBÓW DZIAŁWIE SZKOLNEJ.

Zabiegi dentystyczne u młodzieży szkolnej prowadzone są przez sekcję higieny szkolnej w porozumieniu z Kasą Chorych. Otóż obecnie opracowywa się nowy plan, który umożliwi wzmocnienie akcji plombowania i leczenia zębów w dziś istniejących gabinetach, obsługujących szkoły miejskie. Obecnie wskutek technicznych trudności nie udaje się zaspokoić potrzeb dentystycznych w całej pełni.

Nowy projekt przewiduje nawiązanie kontaktu z prywatnymi dentystami, którzy przyjmowałyby na rachunek miast kierowane dzieci, przy czym płatnoby dentystom od każdej plomby. Wniosek w tej sprawie jest przygotowany.

NAJBLIŻSZA KOMISJA DLA POBOROWYCH.

W dn. 27 b. m. czynna będzie komisja woj-skowa dodatkowa dla poborowych zamieszkałych w P. K. U. Nr. 3 (komisarjaty: 14, 15, 17, 18, 24, 25 i komisarjat wodny).

Komisja urzędować będzie w lokalu przy ul. Dobrej 72, poczynając o godz. 9-jej rano. Do komisji zgłosić się winni zarówno ci poborowi, którzy otrzymali imienne wezwania, jak również wszyscy inni, którzy z jakichkolwiek powodów na komisji się nie stawili i wezwania nie otrzymali.

JARMARK NASIENNY.

W dniu 27, 28 lutego r. b. odbędzie się w gmachu Centralnego Towarzystwa Rolniczego (Kopernika 30), otwarcie wiosennego jarmarku nasiennego, organizowanego przez Warszawską Izbę Rolniczą.

POD KOŁAMI POCIĄGU

Na torze kolejowym pod Włochami dostał się pod pociąg 28-letni Ludwik Garnuszewski, blacharz, doznał on obcięcia lewej ręki i ogólnego potłuczenia. Nieszczęśliwego pracownicy kolejowi przeniesli na noszach na

stację, skąd pociągiem odesłali na 6 posterunek kolejowy. Tam przybył lekarz pogotowia, który po nałożeniu opatrunku przewiózł Garnuszewskiego do szpitala Dz. Jezus.

PODRZUCONE DZIECKO

W sieni domu przy ul. 8-to Jerskiej 17, dozorczyń znalazła podrzucone dziecko płci męskiej owinięte w pieluski. Dozorczyń przeniosła podrzutka do 7 komis. skąd poli-

cjent przeniósł do zakładu wychowawczego dla noworodków wyznania mojżeszowego przy ul. Ogrodowej 27.

UDUSZENIE DZIECKA

Na drodze wiodącej do wsi Rakowiec, znaleziono trupa dziecka płci żeńskiej mającego około 3-ech tygodni. Po dokonaniu oględzin

lekarskich stwierdzono, że dziecko zostało uduszone.

POŻAR Z PODPALENIA

We wsi i gminie Wiązowna wynikł pożar w zabudowaniach Marcina Lecha. Spaliła się stodoła z 2-ma przybudówkami oraz słoma, siano, siewkarnia i młockarnia. Straty według zeznań Lecha wynoszą 6.400 zł. Przy-

czyna pożaru — prawdopodobnie podpalenie, ponieważ według opinii rzeczoznawcy, cieśli Jana Dąbrowskiego, stodoła takich rozmiarów warta jest 1500 zł., natomiast była asekurowana na 4.500.

TRAGICZNA ŚMIERĆ PODCZAS ĆWICZEN

No Bielanach podczas ćwiczeń 21 pp. strzelano ślepymi ładunkami. W pewnym momencie upadł i stracił przytomność chorąży Jan Kuchniczak, pełniący obowiązki dowódcy plutonu. Gdy koledy pośpieszyli z pomocą, okazało się, że K. został ranny kulą karabinową, która przebiła ramię i trafiła

w serce, powodując natychmiastową śmierć. Na miejsce tragicznego wypadku przyjechał prokurator wojskowy i żandarmerja 2 plutonu, którzy przeprowadzili dochodzenie. Zwłoki przewieziono do prosektorjum. Kuchniczek służył w tym pułku 10 lat. Pozostawił żonę i dwoje dzieci.

KRWAWY EPILOG KŁÓTNi

Jan Dąbrowski, rzeźnik, był w towarzysztwie kolegów w kawiarni zwanej „w Dółku” przy ul. Widok 24, należącej do Bronisława Gębarskiego. W pewnym momencie pomiędzy uczestującymi wywiązała sprzeczka. Dąbrowski, chcąc uniknąć zająścia, opuścił

zakład. Gdy znalazł się na ulicy, był napa- dnięty i pobity przez kolegów, butelką od piwa. D. ratował się ucieczką i wsiadłszy do najbliższej taksówki pojechał do ambulatorjum pogotowia. Tam lekarz stwierdził 4 rany cięte głowy i lewej dłoni.

Z GŁODU

Na ul. Wolskiej przed domem 22 upadła i straciła przytomność 72-letnia Agnieszka Brodowska. Lekarz pogotowia stwierdził

ogólne wycieńczenie i przewiózł staruszkę w stanie ciężkim do szpitala na Czyste.

5 OFIAR ŚLIZGAWICY

W ciągu doby ubiegłej pogotowie udzieliło pomocy 5 ofiarom ślizgawicy. Są to:

Szachna Cukier, Izrael Reihardt, Hersz Wulf, Berta Landau, Ita Mokobecka.

ZE SPORTU

FINAŁ ROZGRYWEK PONG—PONGOWYCH O MISTRZOSTWO W.R.S.K.O.

Na poniedziałkowym posiedzeniu kierownik sekcji ping-pongowych został ustalony i wylosowany finał w mistrzostwach ping-pongowych W.R.S.K.O.

Rozgrywki finałowe odbędą się w sobotę i niedzielę, t. j. 28 lutego i 1 marca o godz. 17 w lokalu R. K. S. Gwiazda, w sobotę rozegrany zostanie półfinał, w niedzielę finał. Finał rozgrywany będzie systemem puharo-

wym, a więc w niedzielę grać będą zwycięzcy i pokonani o III-cie i IV-te miejsce. W sobotę o godz. 17-jej grają.

Gwiazda II — Czarni II godz. 19.
Skra — Gwiazda. Warto przypomnieć, iż dwa razy puhar zdobywany był przez Skrę i w razie jej zwycięstwa ponownego stałby się jej własnością.

ZMIANA W MISTRZOSTWACH CIĘŻKO — ATLETYCZNYCH W.R.S.K.O.

Jak już podawaliśmy, mistrzostwa ciężko-atletyczne W.R.S.K.O. mają się odbyć w bieżącym tygodniu.

Terminy wagi, zgłoszeń pozostały bez zmian. Zmianom uległy jedynie terminy samych zawodów i przedstawiają się, jak na-

stępuje: w sobotę o godz. 17-jej odbędą się zawody ciężko-atletyczne, w niedzielę o godz. 17 — podnoszenie ciężarów. Zawody rozegrane zostaną w sali Elektryczności, ul. Elektryczna 2.

MECZE GWIAZDY W KOSZYKÓWCE

Drużyny I-sza i II-ga Gwiazdy rozegrały towarzyskie spotkania w koszykówce z drużynami Makabi. Drużyna A klasowa Makabi pokonała Gwiazdę zaledwie 30:36, przy-

czem drużyna robotnicza była zupełnie równorzędnym przeciwnikiem. Druga drużyna Gwiazdy natomiast wygrała spotkanie 24:16.

ZAKOŃCZENIE ORGANIZACYJNO—SPORTOWEGO KURSU MĘSKIEGO

W sobotę o godz. 12 w lokalu mieszkalnym Kursu, ul. Czerniakowska 131 nastąpi zamknięcie Kursu męskiego. W programie

przemówienia przedstawicieli sportu, a sportu robotniczego w szczególności, oraz rozdanie świadectw.

Kino dźwiękowe ATLANTIC

Chmielna 33. Początek 6. 8. 10.15

Dziś

Arcydzieło dźwiękowe reżyserji genialnego R. EICHENBERGA

„POSTRACH SALONÓW”

Nad program: aktualności oraz doskonale dodatek dźwiękowe.

Kino „WISŁA”

Tamka Nr. 34

vis a vis Cyrku

NA EKRANIE: Wielki film erotyczny!

„Królowa bez korony”

(LADY HAMILTON)

z CORINNE GRIFFITH

NA SCENIE: bomba śmiechu: „Gapcio ordynansen” w wykonaniu nowego zespołu.

Początek o g. 5-jej. w niedzielę o 3 pp.

Ceny od 1 zł.

Ilustracja powiększonego zespołu orkiestry symfonicznej

Kino dźwiękowe

MAJESTIC

NOWY-SWIAT Nr. 43.

pocz. 6. w niedz. i święta 4

Janet Gaynor i Charles Farrell

w wspaniałym, pełnym humoru, śpiewu i tańca filmie dźwiękowym

„NOC NIESPODZIANEK”

NAD PROGRAM: najnowsze dodatki dźwięk.

Ceny miejsc od 1 złotego

KINO-KOMETA Chłodna 49

TEATR Tel. 48-51

Kobieta bez serca

NA SCENIE
WYSTĘPY ARTYSTÓW

KINO-REWIA ZNICZ

Po raz ostatni w Warszawie

Dziś i dni następnych

„TAJEMNICA STAREGO RODU”
dramat współczesny na tle przejmujących przeżyć miłosnych. — W rolach głównych: Jadwiga Smosarska, Jerzy Marr, Wład. Walter.

NA SCENIE: „Rysia w Krynicy” i „Ulicznik Warszawski” z udziałem całego zespołu pod kier. I. Truszkowskiego i ulubienicy publiczności Janiny Winiarskiej.

„Wszyscy do Złotca” — „Złotca dla wszystkich”

Dźwiękowy- Kinoteatr

Długa 25 Hipoteczna 8

Początek o godz. 6.30

w soboty i niedzielę o godz. 5 p. p.

Mady Christjans
Gustaw Froelich

w melodyjnym dźwiękowcu p. t.

„PŁONĄCE SERCA”

UWAGA: Bilety „wolnego wejścia” i bezpłatne ważne prócz niedziel, sobót i premier.

TEATR I MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki
o g. 8 „Casanova”

Narodowy
o g. 8 „O żonach złych i dobrych”

Nowy
o g. 8 „Rozkosz uczciwości”

Letni
o g. 8 „Noc Sylwestrowa”

TEATR „ATENEUM”. Codziennie gra „Ulicę” Elmara Rice’a w obsadzie premierowej.

TEATR WIELKI. Dziś wieczorem grana będzie po raz pierwszy w sezonie opera komiczna Różyckiego „Casanova”.

TEATR NARODOWY. Codziennie „O żonach złych i dobrych”.

TEATR LETNI: „Noc Sylwestrowa”.

TEATR NOWY. Dziś sztuka L. Pirandella „Rozkosz uczciwości”.

TEATR POLSKI. Codziennie „Katarzyna”.

TEATR MAŁY. Dziś i jutro komedia p. t. „Koniec i początek”.

TEATR „QUI PRO QUO”. „Nos do góry”

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś powtórzenie premiery rewji „Sympatja Warszawy” z Zuzą Pogorzelską oraz Antosówną, Bobrowską, Horbaczewską, Sokołowską, Zabczyńską, Bodo, Olszą, Rolandem, Sielańskim, Walterem, Warsem, Wojcieszka, Zabczyńskim, 12 girls, 8 boys oraz kwartetem białych murzynów.

TEATR „WESOLY WIECZÓR”. Rewja p. t. „Tylko dla dorosłych”.

„OPERETKA WARSZAWSKA”. Powtórzenie premiery „Noce w Kairze”.

TEATR „NOWY ANANAS” (Marszałkowska 114): „U nas najtaniej”.

TEATR REWJI MIGNON (Marszałkowska 81b. Rewja p. t.: „Za zdrowie gości”.

SZOPKA POLITYCZNA. „Z Pegazem pod gazem”. Szopka polityczna Marjana Hemara, Jana Lechonia i Juliana Tuwima

NAJTAŃSZE KINO DŹWIKOWE COLOSSEUM

Początek o g. 6-jej

NAJWESELSZY FILM SEZONU

Wyśmienita satyra na dawną armję austro-węgierską

C. i K.

FELDMARSAŁEK

Ucieszne miłości dzielnych „Szwejków”

CENY ZNIŻONE

POLA NEGRI PALACE

Pl. Teatralny Początek 6.

W soboty i niedziele początek o 4-jej

RAMON NOVARRO

w najwspanialszym arcydziele dźwiękowym

„Porucznik Armand”

Nad program: Aktualności i dodatki dźwięk. Aparatura Western Electric.

CENY MIEJSC OD ZŁ. 1.50.

Kino FILHARMONJA

Jasna 5. Początek 6, 8 i 10.

JOHN GILBERT

oraz RENNE ADOREE i SLIM
w wspaniałym arcydziele niemem z orkiestrą

WIELKA PARADA

Pragnąc udostępnić obejrzenie tego filmu dorosłym i młodzieży ceny miejsc **zniżyliśmy** od 1 złotego.

UCIECHA

Złota Nr 72

pocz. 6, 8, 10

Film dźwiękowy

CECIL B. de MILLE'A

p. t.

DYNAMIT

DŹWIKOWE KINO

„TĘCZA”

Przejazd 9. Początek 6.15, w sobotę i niedz. 4 pp.

Dziś i codziennie

CLARA BOW i RYSZARD ARLEN

w przepięknym dramacie dźwiękowym p. t.

„KARKOŁOMNE ZAKRĘTY”

UWAGA: Dialogi w języku polskim.

Ceny miejsc na początki seansów od 1 złotego

NIEODWOŁALNIE do 1 Marca

TYLKO

„MONTE CARLO”

Nigdzie nie będzie wyświetlany!

12 wobec ukończenia tygodni 12

OBECNIE CENY MIEJSC OD

zł. 1.50

ŚWIAT EKRANU

ZELMA O'WEAL
jest typowem „dziewczatką”.

KARJERA „CUDOWNEGO DZIECKA” JACKIE COOGANA

Jedną z najciekawszych postaci wśród t. zw. „cudownych dzieci” jest bezspornie Jackie Coogan.

Można bez przesady powiedzieć, że kiedy Jackie miał 9 lat, był jedną z najpopularniejszych osobistości na świecie.

Ale Coogan grał zwykle tylko rolę „brzdąków”. I kiedy minęło dzieciństwo, zachodziła obawa, że karjera Jackie skończyła się.

Ileż to razy zresztą się zdarza, że z genialnych, „cudownych” dzieci wyrastają ludzie bez żadnych talentów.

Tym razem nie zapowiada, aby skończyło się tak smutno.

Jackie Coogan obecnie po skończeniu szkoły wrócił do filmu i gra Tomka Sawyera w obrazie pod tymże tytułem, osnutym na tle noweli Mark Twaina.

Będzie to obraz pogodny, w którym „dojrzały” Coogan pokaże nowe oblicze. Partnerką jego jest Mitzi Green, doskonała imitatorka Al Jolsona i Chevaliera.

Warto przypomnieć, że dawniej grwał Jackie z mistrzem Chaplinem, ale teraz musi już wystąpić w towarzystwie „kobiety”.

REKORD POWODZENIA

Rekord powodzenia z pośród polskich filmów osiągnął dźwiękowiec polski „Na Sybir”, który po wyświetlaniu go przez długie tygodnie w „Apollo” przeniósł się do „Capitolu”, gdzie święci tryumf całkowity. Dowodzi to bezspornie i z polską publiczność ma wybitne skłonności do filmów historycznych, przedstawiających walkę o Niepodległość i to nie tę walkę przyozdobioną efektownym blaskiem militarystyki, lecz ciłą i ofiarną walkę nieznaną bohaterów, bo haterów, którzy wyszli z mas narodu i walczyli w imię najwznioślejszych haseł walki o wyzwolenie narodu i wyzwolenie społeczne. Być może, że w ciężkich czasach obecnych stosunków w Polsce, ludzie szukają otuchy, patrząc na walkę z wrogiem najeżdżącym, z wrogiem, który w gnębieniu obrońców prawa i wolności, chwycił się tych samych metod, które dziś... są znowu w modzie.

MAJESTIC — NOC NIESPODZIANEK

Jest to znowu rewja, tym razem dość pomysłowa i urozmaicona. Dużo wesołości, punkt ciężkości oparty na tańcach, doskonałe tempo i ładnie opracowana strona muzyczna oto charakterystyczne cechy tego filmu uzupełniające bogactwo już komplet rewji filmowych.

Pierwsza część obrazu zresztą pomysłana jest jako dramat, więc zadawała to tych z pośród widzów, którzy zdecydowanie nie lubią rewji jako jedynego tematu obrazu.

Janette Gaynor służy właściwie za ponętę gdyż ukazuje się na moment w jednej jedynej piosence (uderzająco podobnej do jej występów w „Moim słoneczku”), w której śpiewa nieźle... ale nie ma pola do popisu dla gry.

Nadprogramy wesołe i pomysłowe... Zbyteczny jest polski dodatek z za kulis ekranu, który oglądaliśmy już przed rokiem.

Ika.

SCENA Z FILMU „UFY”.
„ZŁODZIEJ MIŁOŚCI”.

ŚLICZNA SYLWETKA JEAN ARTHUR

BELGIJSKI FILM HISTORYCZNY

W Belgii wyprodukowany został obecnie wielki film historyczny mający być upamiętnieniem stuletniej rocznicy niepodległości Belgii. W filmie tym wzięły udział najwybitniejsze siły artystyczne belgijskie i szereg specjalnie zaangażowanych aktorów zagranicznych.

KINA OBNIŻAJĄ CENY

Szereg kin pierwszorzędnych w Warszawie w dobrze zrozumianym interesie własnym obniżyło ceny biletów wstępu. Jest to powitane oczywiście entuzjastycznie przez publiczność.

300 FILMÓW NAUKOWYCH

Instytut kinematograficzny w Chile przygotował w roku obecnym 300 filmów naukowych ze wszystkich dziedzin wiedzy. Filmy te mają służyć jako pomoc przy wykładach.

CZY WIECIE, ŻE...

„polski film mówiony „Tajemnica lekarza” zrealizowany w atelier „Paramountu” w Joinville wyświetlany jest z wielkim powodzeniem w Chicago...

„Camilla Horn, Olga Czechowa, Lien Deyers oraz Conrad Veidt grają w filmach europejskiej produkcji „Paramountu” realizowanych w Joinville pod Paryżem...

„Igo Sym, nasz rodak, został również zaangażowany przez „Paramount” dla odtworzenia roli głównej w komedii mówionej „Poślubiam męża”...

PAN —

INDYJSKI GROBOWIEC

Są filmy, które zasługują na miano „nieśmiertelnych”, a to ze względu na ich treść, na środowisko, nie ulegające wpływowi czasu lub mody — i na ich naprawdę dużą wartość artystyczną przedewszystkiem. Do takich filmów m. in. należy „Indyjski grobowiec”, to arcydzieło techniki filmowej z przed lat 10-ciu, które mimo szalonej szybkości rozwoju techniki, mimo rewolucji w świecie ekranu, wywołanej pojawieniem się dźwiękowców, jest zawsze jeszcze aktualny, ciekawy i godny widzenia. Jeśli ktoś nie widział tego obrazu, niech idzie koniecznie go zobaczyć: zaimponuje mu bezspornie kolosalne bogactwo wystawy, wysoce artystyczne opracowanie szczegółów, mistrzowska gra mimiczna Conrada Veidta i nie widywana już dzisiaj a ongiś tak czarująca Lya de Putti.

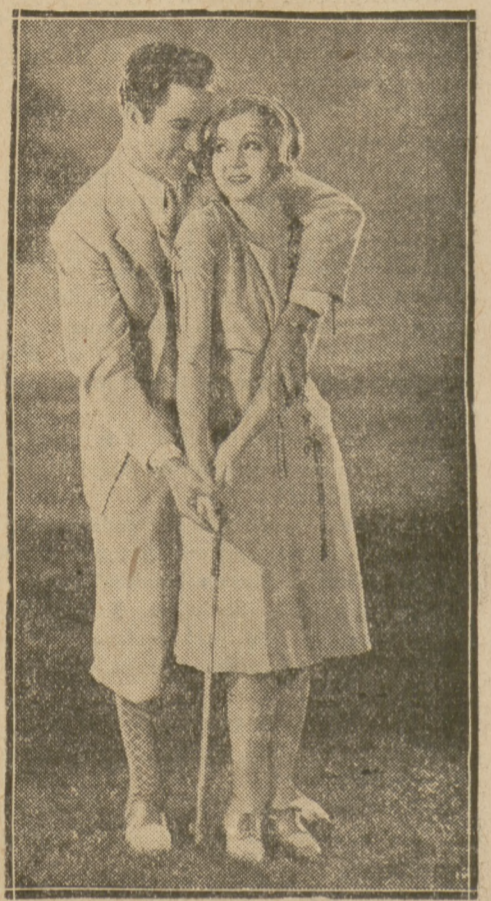
Film jest „odnowiony” przez wprowadzenie mechanicznej ilustracji muzycznej... Ika.

WALKA O GWIAZDY

Amerykańska prasa (w pogoni za sensacją i w braku ciekawych tematów) całe szpalty poświęca walce pomiędzy zwoleńnikami najdoskonalszego dotąd „wampirza” Greta Garbo z wielbicielemi nowozabłyśniej na horyzoncie filmowym „wampirzycy” Marleny Dietrich, gwałtownie lansowanej przez wytwórnię Paramount. Podłoże tej walki leży naturalnie w dolarach... bo Greta Garbo jest gwiazdą Metro Goldwyn i firmy mają powód do szukania dla niej rywalek. Tylko... że nie takie to łatwe i Marlena Dietrich, choć do Greta nieco podobna nie jest jednak tym uosobieniem specyficznego czaru, którym odznacza się Greta Garbo.

SCENA Z FILMU LOTNICZEGO
wytwórni „Metro Goldwyn”.

NAUKA GRY W GOLFA
Jedna ze scen nowego filmu amerykańskiego.

FILMY INSTYTUTU FILMOWEGO PRZY MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA

Przed kilku dniami jeszcze jako nadprogram w kinie „Stylowy” wyświetlano obraz etnograficzny Instytutu Filmowego przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, obraz mający na celu zaznajomienia świata z kopalniami soli w Polsce. Nie będę się w tym miejscu rozpisywać o znaczeniu propagandowym takich filmów, gdyż i o tym wie każdy, ograniczę się jedynie do zaznaczenia, że film ten został wykonany doskonale, że opracowano go jak najszybciej i postarano się dać mu jak największą ilość szczegółów mogących zainteresować zarówno publiczność polską i zagraniczną. Stwierdzić trzeba również, że pod względem czystości zdjęć film jest bez zarzutu. Ten typ „polskich dodatków” jest ze wszech miar pożądanym i każdy nowy film Instytutu Filmowego przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa spotka się niezawodnie z całą życzliwością publiczności.

ROMAN GUL.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego
Halina Pilichowska.

Mężczyzna zaczął się krygować: „W Paryżu niedawno byłem. Doskonale się bawiłem”.

— Ale wiesz, w tego twojego Aleksieja nie wierzę. Sądziś, że nadaje się na zamachowca? Potrzeba na to przecież żelaznego towarzysza. A Aleksiej to nerwowa baba.

— Minie to.

— Co to znaczy minie? I robić zamach tuż koło departamentu, to bądź co bądź ryzyko. Koło departamentu aż roi się od szpików i tajniaków. A może sądziś, że są oni tak głupi, że dopuszczą was choćby pod departament?

— Tu nie idzie o to, czy są głupi czy nie. Dotychczas żaden z towarzyszy nie czuje inwigilacji. Wszyscy są „czyści”. Do czwartku trzy dni. A więc dla czegoś w ciągu tych trzech dni ma się wszystko zmienić, skoro nie zmieniało się nic w ciągu trzech tygodni.

— Zmienić się może wszystko w ciągu jednej chwili.

— Jeśli będzie prowokacja?

— Chociażby. A cóż ty myślisz, że w naszej robocie nie należy tego brać w rachubę? A czy znasz ty na wylot wszystkich towarzyszy? Mnie, naprzykład, niektórzy mogą wydać się podejrzani, — rzucił od niechcenia Azeff.

— Bujda! Niema w partii lepszych towarzyszy.

— No, jak uważasz, — bąkał Azeff, — powiedziałem, spróbujmy szczęścia. Ale gdyby nie wola towarzyszy, nie przystępowałbym jednak do wykonania zamachu. Można to zorganizować inaczej.

— Mianowicie?

Na estradę wpłynął mężczyzna we fraku i kobieta w pomarańczowej obnażającej ciału sukni. Muzyka zagrała. Zaczęli tańczyć tango.

— A chociażby w ten sposób zarechotał zwolna Azeff, — Plewe ma kochanki. Jedna hrabina Koczubej, mie-

szka na Sergiejewskiej, razem z pokojówką. Bardzo proste. Można zbadać, kiedy Plewe odwiedza ją.

— Tam?

Usta Azeffa rozszerzyły się w uśmiechu.

— Niezbyt sprytny jesteś, Pawle Iwanowicz, szwankują nieco twoje zdolności organizacyjne. Wszystko trzeba ci wykładać na talerz. Ktoś z towarzyszy musiałby zapoznać się z pokojówką, udawać, nawiązać z nią stosunek. Możliwe, że skusiłby się Azeff. Gdy Plewe będzie w sypialni, towarzyszy zaś u pokojówki, otworzy on drzwi i zrobione.

— Czy zdajesz sobie sprawę z tego, co mówisz? Przecież to wyjdzie na jaw, prasa tak nas obrzuci błotem, że przylgnie to już nazawsze.

— Tere fere, a czy nie wszystko jedno, gdzie zabije się?

— Nie wszystko jedno.

— A ja uważasz, jeśli nie powiedzie się twój plan, bezwzględnie wyznaczą cię do przeprowadzenia mojego planu. Jesteś elegancki. Powinieneś podobać się pokojówkom. — Azeff głośno przez nos — chichotał.

— Wolne żarty, Iwanie Nikołajewicz, — rzekł z niezadowoleniem Sawinkow. — Za trzy dni wszyscy może zginemy, a ty wygadujesz takie brednie.

Wyraz twarzy Azeffa zmienił się. Patrzył przychylnie.

— Przecież nie mówię tego poważnie. Sawinkow patrzył na scenę. Taniec był piękny. Tancerze zgrabni. Ciała były jak z gumy, przeginały się, wyprostowywały i znów kołysały się w tańcu.

— Potrzeba ci pieniędzy, — zarechotał Azeff. — Jutro wyjeżdżam.

— Wyjeżdżasz?

— Muszę. W sprawach ogólnopartijnych. Po zamachu niech się towarzysze rozjadą.

— Prócz oczywiście tych, którzy będą na tamtym świecie?

Nie słuchając, wydawał Azeff polecenia.

— Część niechaj jedzie do Kijowa, część do Wilna. A ty przyjeżdż do Dźwińska, w sobotę spotkamy się na dworcu w poczekalni I-ej klasy. W razie niepowodzenia wszyscy muszą pozostać na miejscu. — Wręczył Sawinkowowi grubą, różowo-tęczową paczkę.

30.

W podłym hotelu „Australja” Kala-jew nie spał — pisał wiersze.

„Los nie zna pozbawiania, Żąda od nas, byśmy sami Droge szczęścia wymościłi, Serc szlachetnych ofiarami”.

Pokój był smrodliwy. Kopciła naftowa lampa. Za przegrodki słychać było krzątanie i piski. Kala-jew był bledy, w bladej twarzy błyszczały smutne oczy. Piszcząc, pochylał się nad stołem:

Jeden błysk i życie minie
Niby smutny przykry sen
Niby echo dzwonu zginie,
Rozplynie się: żłudny cień.

Drzwi do pokoju Kala-jewa gwałtownie otworzyły się. Wpadł starszy brodaty mężczyzna z kompletnie rozpiętymi spodniami. Pijany był, miał czkawkę.

— Ach, do pioruna, — mamrotał, — przepraszam, kolego, to nie mój pokój, — i z czawką, płacząc się, odwrócił się i trzasnął drzwiami.

Kala-jew nie odpowiedział. Nie dostrzegł człowieka z rozpiętymi spodniami. Upojony był muzyką wiersza.

Cóż ludowi dać możemy.
— Z nudnych książek żaden zysk —
Gdy mu wolność zdobyć chcemy?
Właśnie życia swego błysk!)

Po ulicy, brzęcząc, przejechał ranny tramwaj. Kala-jew kończył wiersz. Wstał i długo stał koło okna, patrząc na rozjaśniającą się coraz bardziej ulicę.

*) Przełożyła p. H. Felsenhardtówna.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor Naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.